

HE 56/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi arvonlisäverolain ja Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi arvonlisäverolakia sekä Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettua lakia.

Arvonlisäverolainsäädäntöön tehtäisiin palvelujen verotuspaikkaa koskevan Euroopan unionin direktiivin edellyttämät muutokset radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen osalta. Vuoden 2015 alusta Yhteisöön sijoittautuneiden yritysten Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille myymien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka olisi nykyisen myy-

jän sijoittautumisvaltion asemesta ostajan sijoittautumisvaltio.

Samalla otettaisiin käyttöön Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien suorittamia radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskeva uusi erityisjärjestelmä veron ilmoittamista ja maksamista varten. Nykyinen Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita myyjiä koskeva sähköisten palvelujen erityisjärjestelmä laajennettaisiin kattamaan radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä telepalvelut.

Arvonlisäverolakiin tehtäisiin lisäksi eräitä tekniluonteisia muutoksia.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan vuoden 2015 alusta.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYS	2
YLEISPERUSTELUT	4
1 JOHDANTO	4
2 NYKYTILA JA SEN ARVIOINTI	4
2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ennen verotuspaikkadirektiiviä	4
2.1.1 Kuluttajalle myytäviä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevat verotuspaikkasäännökset	4
2.1.2 Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä	6
2.2 Kansallinen lainsäädäntö	6
2.2.1 Kuluttajalle myytäviä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat myyntimaasäännökset	6
2.2.2 Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä	7
2.2.3 Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettu laki	7
3 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	8
3.1 Yleistä	8
3.2 Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevat verotuspaikkasäännökset	8
Direktiivi	8
Arvonlisäverolaki	9
3.3 Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät	9
Direktiivi	9
Hallinnollista yhteistyötä koskeva asetus	12
Arvonlisäverolaki	12
3.4 Ahvenanmaata koskevat säännökset	13
3.5 Arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanoasetukset ja -ohjeet	13
3.6 Arvonlisäverolakiin tehtävät muut muutokset	14
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	14
4.1 Taloudelliset vaikutukset	14
4.2 Hallinnolliset vaikutukset	15
5 ASIAN VALMISTELU	15
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	16
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	16
1.1 Arvonlisäverolaki	16
12 a luku Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät	20
II OSA	27
13 luku Ajallinen kohdistaminen	27
1.2 Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön (1266/1996)	27
2 VOIMAANTULO	31
LAKIEHDOTUKSET	32
1. Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	32
2. Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta	42

LIITE	45
RINNAKKAISTEKSTIT	45
1. Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	45
2. Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta	68

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 12 päivänä helmikuuta 2008 palvelujen verotuspaikkaa koskevan direktiivin ja asetuksen; neuvoston direktiivi 2008/8/EY direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta (jäljempänä *verotuspaikkadirektiivi*) sekä neuvoston asetus (EY) N:o 143/2008 asetuksen (EY) N:o 1798/2003 muuttamisesta palvelujen suorituspaikkaan, erityisjärjestelmiin ja arvonlisäveron palautusmenettelyyn liittyviä sääntöjä koskevan hallinnollisen yhteistyön käyttöönoton ja tiedonvaihdon osalta.

Verotuspaikkadirektiivi ja siihen liittyvä asetus koskevat palvelujen arvonlisäverokohdetta. Niillä muutetaan unionissa sovellettavaa arvonlisäverojärjestelmää koskevia säännöksiä, jotka sisältyvät yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annettuun neuvoston direktiiviin 2006/112/EY (jäljempänä *arvonlisäverodirektiivi*) sekä hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta 7 päivänä lokakuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1798/2003. Asetus (EY) 1798/2003 on kumottu vuoden 2012 alusta 7 päivänä lokakuuta 2010 hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetulla uudelleenlaaditulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 904/2010 (jäljempänä *hallinnollisen yhteistyön asetus*).

Verotuspaikkadirektiivi ja siihen liittyvä asetus perustuvat Euroopan komission vuosina 2003 ja 2005 antamiin ehdotuksiin. Komission 23 päivänä joulukuuta 2003 antama ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta KOM(2003) 822 koski verovelvollisille myytyjen palvelujen verotuspaikkasääntöjen muuttamista. Komission 20 päivänä heinäkuuta 2005 antama muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta KOM(2005) 334 koski kuluttajille myytyjen palvelujen verotuspaikkasäännöksiä.

Ehdotukset liittyivät komission vuonna 2000 antamassa tiedonannossa KOM(2000) 348 esittämään strategiaan sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toimivuuden parantamiseksi. Strategian päätavoitteita ovat voimassa olevien sääntöjen yksinkertaistaminen ja uudenaikaistaminen sekä niiden nykyistä yhdenmukaisempi soveltaminen. Palvelujen verotuspaikkaa koskevien sääntöjen nykyaikaistaminen määritettiin yhdeksi strategian ensisijaisesti toteutettavista toimista.

Verotuspaikkadirektiivin ja siihen liittyvän asetuksen tarkoituksena on nykyaikaistaa ja yksinkertaistaa palvelujen verotuspaikkaa koskevia sääntöjä sekä varmistaa, että palvelujen verotus tapahtuu mahdollisimman usein kulutusmaassa.

Pääosa verotuspaikkadirektiivin muutoksista saatettiin voimaan vuoden 2010 alusta (laki arvonlisäverolain muuttamisesta 886/2009, HE 136/2009 vp).

Verotuspaikkadirektiivi edellyttää kuluttajille luovutettujen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen sekä niihin liittyvien erityisjärjestelmien osalta Suomen arvonlisäverolainsäädännön muuttamista vastaamaan unionin lainsäädäntöä vuoden 2015 alusta.

2 Nykytila ja sen arviointi**2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ennen verotuspaikkadirektiiviä**

2.1.1 Kuluttajalle myytäviä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevat verotuspaikkasäännökset

Arvonlisäverodirektiivi sisältää yksityiskohtaiset verotuspaikkasäännökset siitä, missä maassa palvelut katsotaan suoritetuiksi ja missä ne siten verotetaan. Palvelujen verotuspaikkaa koskevat säännökset sisältyvät pääsääntöisesti direktiivin 43—59 b artikloihin.

Euroopan unionin yhteisen arvonlisäverojärjestelmän tavoitteena on alusta asti ollut se, että palvelujen verotuksen tulisi tapahtua kulutusmaassa. Myyjän sijoittautumiseen pe-

rustuvat 1970-luvulla laaditut palvelujen verotuspaikkasäännöt johtivat myös hyvin usein tähän. Sisämarkkinoiden toteutuminen, globalisaatio, sääntelyn vapauttaminen ja teknologian kehittyminen ovat kuitenkin yhdessä aiheuttaneet huomattavia muutoksia palvelukaupan määrässä ja rakenteessa. Yhä useampi palvelu voidaan nykyisin suorittaa etäpalveluna. Tapahtuneesta kehityksestä johtuen direktiiviä on muutettu siten, että elinkeinonharjoittajille myydyt palvelut verotetaan pääsääntöisesti ostajan sijoittautumisvaltiossa. Sama koskee eräitä kuluttajille myytyjä palveluja.

Arvonlisäverodirektiivissä tarkoitetuille verovelvollisille eli elinkeinonharjoittajille suoritettavia palveluja koskevan 44 artiklan yleissäännön mukaan palvelun verotuspaikka on ostajan sijoittautumispaikka.

Kuluttajille suoritettavia palveluja koskevan 45 artiklan yleissäännön mukaan palvelujen verotuspaikka määräytyy nykyisin myyjän sijoittautumispaikan perusteella. Sääntö johtaa useimmissa tapauksissa siihen, että verotus tapahtuu kulutusmaassa. Lisäksi yritysten on helppo soveltaa tällaista sääntöä, koska niiden täytyy tuntea vain oman maansa lainsäädäntö ja verokannat.

Yleissääntöihin on tehty eräitä poikkeuksia. Ne koskevat muun muassa radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja. Erityissäännöt perustuvat lähinnä kulutuspaikkaperiaatteen noudattamiseen liittyviin syihin.

Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamat radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut verotetaan nykyisin 45 artiklan yleissäännön mukaisesti myyjän sijoittautumisvaltiossa.

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamat radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut verotetaan 58 ja 59 b artiklojen mukaisesti kuluttajan sijoittautumisvaltiossa.

Arvonlisäverodirektiivin 58 artiklassa säädetään sähköisten palvelujen verotuspaikasta tilanteessa, jossa Yhteisön ulkopuolelle sijoittautunut myyjä suorittaa palvelun jäsenvaltioon sijoittautuneelle kuluttajalle. Verotuspaikka on paikka, johon ostaja on sijoit-

tautunut taikka jossa hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka.

Direktiivin 59 b artiklaan sisältyy vastaava säännös telepalvelujen sekä radio- ja televisiolähetyspalvelujen osalta. Sen mukaan Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen myyjän Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamien radio- ja televisiolähetyspalvelujen sekä telepalvelujen verotuspaikka on palvelujen tosiasiallinen kulutuspaikka.

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille suoritettujen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen verotuspaikka on immateriaalipalveluja koskevan direktiivin 59 artiklan mukaan ostajan sijoittautumisvaltio.

Arvonlisäverodirektiiviin sisältyy lisäksi 59 a artikla, jonka perusteella jäsenvaltio voi eräissä tilanteissa syrjäyttää verotuspaikkaa koskevat säännöt ja verottaa palvelun siellä, missä se tosiasiallisesti kulutetaan, jos tämä on tarpeen kaksinkertaisen verotuksen, verotamatta jättämisen tai kilpailun vääristymisen välttämiseksi. Tätä mahdollisuutta voidaan soveltaa muun muassa 45 artiklan yleissäännön ja immateriaalipalveluja koskevan 59 artiklan perusteella verotettaviin palveluihin.

Direktiivin liitteeseen II sisältyy ohjeellinen luettelo sähköisistä palveluista. Sen mukaan sähköisiä palveluja ovat verkkosivustojen toimittaminen ja isännöinti (hosting), ohjelmien ja laitteistojen etäylläpito, ohjelmistojen toimittaminen ja niiden päivitys, kuvien, kirjoitusten ja tietojen toimittaminen ja tietokantojen antaminen käyttöön, musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapelin sekä poliittisten, kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien tarjoaminen sekä etäopetuspalvelujen suorittaminen.

Direktiivin 24 artiklan mukaan televiestintäpalveluina pidetään palveluja, joiden tarkoituksena on signaalien, kirjoitettujen, kuvallisten ja ääniviestien tai erityyppisten tietojen välittäminen, lähettäminen ja vastaanottaminen johtimella, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä, mukaan lukien tähän liittyvän välitys-, lähetys- tai vastaanottokapasiteetin käyttöoikeuden siirto tai myöntäminen, ja myös maailmanlaajuisiin tietoverkkoihin pääsyn tarjoaminen.

Nykyisin jäsenvaltioiden väliseen kuluttajamyyntiin sovellettava yleissääntö aiheuttaa kilpailun vääristymistä, koska verokantaerot vaikuttavat yritysten päätöksiin sijoittaa uudelleen toimintojaan.

2.1.2 Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

Arvonlisäverodirektiivin XII osaston 6 luku sisältää säännökset, jotka koskevat sähköisiin palveluihin sovellettavaa erityisjärjestelmää. Järjestelmän edellyttämää jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä koskevat säännökset sisältyvät hallinnollisen yhteistyön asetukseen.

Erityisjärjestelmää sovelletaan Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien harjoittamaan sähköisten palvelujen myyntiin Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille. Menettelyä ei sovelleta radio- ja televisiolähetyspalveluihin tai telepalveluihin.

Erityisjärjestelmän tarkoituksena on tehdä verovelvoitteiden hoito Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille myyjille mahdollisimman yksinkertaiseksi. Ilman erityisjärjestelmää Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneet myyjät joutuisivat tilittämään veron erikseen jokaiseen jäsenvaltioon, jossa niillä on kuluttajasiakkaita.

Erityisjärjestelmän avulla Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneet myyjät voivat hoitaa maksu- ja ilmoitusvelvoitteensa keskitetysti yhden valitsemansa jäsenvaltion verohallinnon avulla. Verotusoikeus kuuluu kuitenkin kulutusvaltioille ja sovellettava verokanta määräytyy kulutusvaltion sääntöjen perusteella.

2.2 Kansallinen lainsäädäntö

2.2.1 Kuluttajalle myytäviä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat myyntimaasäännökset

Arvonlisäverolain (1501/1993) palvelujen myyntimaasäännökset vastaavat voimassa olevan arvonlisäverodirektiivin verotuspaikkasäännöksiä. Säännökset vastaavat arvonlisäverodirektiivin 58, 59 ja 59 b artikloja.

Arvonlisäverolain 65 §:n yleissäännön mukaan elinkeinonharjoittajalle, joka toimii täs-

sä ominaisuudessaan, luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan ostajan täällä sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteään toimipaikkaan, se on myyty Suomessa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Kuluttajille suoritettavia palveluja koskevan arvonlisäverolain 66 §:n yleissäännön mukaan muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, se on myyty Suomessa, jos myyjän kotipaikka on täällä.

Nykyisin Suomeen sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamat radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut verotetaan 66 §:n yleissäännön mukaisesti Suomessa. Vastaavasti niiden myynnistä toisesta jäsenvaltiosta Suomeen sijoittautuneille kuluttajille ei kanneta Suomen veroa.

Edellä mainittujen palvelujen myynti Yhteisön ulkopuolelta Suomeen sijoittautuneelle kuluttajille verotetaan 69 i §:n perusteella Suomessa, jos ostajalla on täällä pysyvä toimipaikka, johon palvelu luovutetaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, jos ostajan kotipaikka on täällä. Lain 69 h ja 69 i §:n mukaan palvelun myynti Suomesta Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille on vapautettu Suomen verosta.

Pysyvällä toimipaikalla tarkoitetaan muuna kuin elinkeinonharjoittajana toimivan oikeushenkilön osalta vastaavanlaista toiminnan harjoittamispaikkaa kuin elinkeinonharjoittajan liiketoiminnan kiinteä toimipaikka. Luonnollisen henkilön kotipaikka on Suomessa silloin, kun hän asuu täällä eikä ole keke ulkomailla jatkuvasti.

Lain 69 j §:ään sisältyy direktiivin sähköisten palvelujen määrittelyä vastaava määrittelmä. Sen mukaan sähköisillä palveluilla tarkoitetaan verkkosivujen luovuttamista ja isännöintiä (hosting) sekä ohjelmien ja laitteistojen etäylläpitoa, ohjelmistojen luovuttamista ja niiden päivittämistä, kuvien, kirjoitusten ja tietojen luovuttamista sekä tietokantojen antamista käyttöön, musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapelien, sekä poliittisten lähetysten ja tapahtumien ja kulttuu-

ri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien toimittamista, etäopetuspalvelujen suorittamista sekä edellä mainittujen palvelujen kaltaisia palveluja. Säännöksen mukaan palvelua ei pidetä sähköisenä palveluna pelkästään sillä perusteella, että palvelun myyjä ja ostaja ovat yhteydessä toisiinsa sähköpostin avulla.

Lain 69 k §:n mukaan telepalvelulla tarkoitetaan palvelua, jonka tarkoituksena on signaalien, kirjoitettujen tai kuvallisten viestien, ääniviestien tai tietojen välittäminen, lähettäminen ja vastaanottaminen johtimitse, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä sekä tällaisen välitys-, lähetyksen tai vastaanottokapasiteetin käyttöoikeuden myöntämistä tai siirtoa samoin kuin maailmanlaajuisiin tietoverkkoihin pääsyn tarjoamista.

Palvelujen nykyisistä myyntimaasäännöksistä aiheutuu Suomelle jaksossa 2.1.1 mainittuja ongelmia.

2.2.2 Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

Arvonlisäverolaki sisältää säännökset, jotka koskevat sähköisiin palveluihin sovellettavaa erityisjärjestelmää. Sen avulla Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneet myyjät voivat hoitaa maksu- ja ilmoitusvelvoitteensa kulusvaltioihin keskitetysti yhden valitsemansa jäsenvaltion verohallinnon avulla. Erityisjärjestelmää sovelletaan Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien harjoittamaan sähköisten palvelujen myyntiin Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille. Menettelyä ei sovelleta radio- ja televisiolähetyspalveluihin tai telepalveluihin. Järjestelmä perustuu arvonlisäverodirektiivin XII osaston 6 luvun säännöksiin.

2.2.3 Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettu laki

Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen (SopS 103/94) liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 2 (Ahvenanmaan pöytäkirja) sekä arvonlisäverodirektiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaan Ahvenanmaata ei lueta unionin arvonlisäverolainsäädännön

suhteen Yhteisön arvonlisäveroalueeseen. Poikkeus merkitsee muun muassa sitä, että Yhteisön veroalueen ja Ahvenanmaan väliin tavaroiden myynteihin ei sovelleta jäsenvaltioiden välistä yhteisökauppaa koskevaa arvonlisäverojärjestelmää. Poikkeus vaikuttaa myös Ahvenanmaan ja jäsenvaltioiden välisen palvelukaupan arvonlisävero-kohteluun muun muassa verotuspaikkasäännösten kautta. Ahvenanmaan ja Yhteisön välisen kaupan arvonlisävero-kohtelua koskevat erityissäännökset sisältyvät Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettuun lakiin (1266/1996), jäljempänä *erillislaki*.

Arvonlisäverolain 1 a §:n 1 momentin mukaan Ahvenanmaa kuuluu Suomen alueeseen arvonlisäverolain säännöksiä sovellettaessa ja erillislain 1 §:n yleissäännöksen mukaan maakuntaa koskeviin verotuksen piiriin kuuluviin toimiin sovelletaan arvonlisäverolainsäädäntöä, jollei erillislaissa toisin säädetä. Arvonlisäverolain palvelujen myyntimaasäännöksiä sovelletaan siten lähtökohtaisesti Ahvenanmaalla tapahtuvaan myyntiin vastaavalla tavalla kuin muualla Suomessa tapahtuvaan myyntiin, ellei tästä toisin säädetä.

Erillislain palvelujen myyntimaasäännökset koskevat muun muassa immateriaalipalveluja sekä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja.

Erillislain 7 §:ään sisältyvät Ahvenanmaan liittyvät immateriaalipalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntimaata koskevat erityissäännökset. Ahvenanmaahan liittyvien liiketoimien osalta mainittujen palvelujen myyntimaa määräytyy pääasiassa arvonlisäverolain 69 h ja 69 i §:n perusteella. Erillislain mukaan mainittuja arvonlisäverolain säännöksiä sovellettaessa Ahvenanmaan ei katsota olevan Yhteisön ulkopuolella. Tästä seuraa, että Suomeen sijoittautuneen myyjän maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille myymät palvelut eivät jää verotuksen ulkopuolelle.

Lisäksi erillislaki sisältää Ahvenanmaan ja muiden jäsenvaltioiden kuin Suomen välistä edellä mainittujen palvelujen myyntiä koskevat myyntimaasäännökset tapauksissa, joissa ostajana on kuluttaja. Kun toiseen jäsenvalti-

oon sijoittautunut yritys myy tällaisen palvelun Ahvenanmaalle sijoittautuneelle kuluttajalle, myynti verotetaan Suomessa. Tämä johtuu siitä, että myynti vapautetaan verosta myyjän jäsenvaltiossa. Kun radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun tai telepalvelun myyjä on sijoittautunut Ahvenanmaalle ja ostajana oleva kuluttaja muuhun jäsenvaltioon kuin Suomeen, myynnistä ei kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi kanneta veroa Suomessa.

Erillislain 25 b—25 f §:ssä säädetään sähköisiä palveluja koskevasta erityisjärjestelmästä. Arvonlisäverolain mukaan sähköisten palvelujen erityisjärjestelmää sovelletaan Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille tapahtuviin myynteihin. Erillislain perusteella erityismenettelyä voidaan soveltuvin osin soveltaa myös myynteihin Yhteisön ulkopuolelta Ahvenanmaalle sijoittautuneille kuluttajille sekä maakuntaan sijoittautuneiden myyjien myynteihin Yhteisön alueelle sijoittautuneille kuluttajille.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Yleistä

Verotuspaikkadirektiivin tavoitteena on nykyaikaistaa ja yksinkertaistaa palvelujen verotuspaikkaa koskevia sääntöjä ja muuttaa niitä siten, että ne mahdollisimman usein johtaisivat veron kantamiseen paikassa, jossa palvelu kulutetaan. Kuluttajille myytävien palvelujen osalta tarkoituksena on myös estää nykysäännöistä aiheutuva yritysten uudelleensijoittautuminen. Tavoitteena on ollut löytää tasapaino verohallintojen valvontatarpeiden ja yritysten hallinnollisten velvoitteiden välillä. Lisäksi säädöksillä pyritään helpottamaan veronkantoa sähköisessä liiketoimintaympäristössä sekä yritysten että veroviranomaisten kannalta.

Verotuspaikkadirektiivin mukaan kuluttajille suoritettavien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikassa tapahtuu muutoksia vuoden 2015 alusta. Tästä ajankohdasta myös Yhteisöön sijoittautuneiden yritysten Yhteisöön sijoittautuneille ostajille myymien palvelujen verotuspaikka on paikka, johon

ostaja on sijoittautunut. Kuluttajille myytyjen palvelujen verottaminen mahdollisimman kattavasti kulutusmaassa varmistaa sen, että verokannat eivät vaikuta palvelun suorituspaikkaan.

Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja voidaan tarjota ja niitä tarjotaan kuluttajille etäpalveluina. Tästä johtuen jäsenvaltioiden verokannat vaikuttavat myyjien sijoittautumisratkaisuun. Sähköisten palvelujen sääntöjen uudistamisen jälkeen näiden palvelujen EU:n ulkopuolelle sijoittautuneet tuottajat ovat perustaneet kiinteitä toimipaikkoja matalan verokannan jäsenvaltioihin, joista ne suorittavat palveluja asiakkailleen kaikkialla EU:ssa. Myös EU:n yritykset ovat vastaavasti muuttaneet sijoittautumispaikkojaan hyötyäkseen tästä kilpailuedusta.

Verotuspaikkasäännösten muutoksista johtuen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyjän on vuoden 2015 alusta suoritettava veroa jokaiseen jäsenvaltioon, jossa sillä on kuluttaja-asiakkaita. Tämän vuoksi samassa yhteydessä otetaan käyttöön uusi Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien suorittamia radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskeva erityisjärjestelmä, jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa rajat ylittävää kauppaa käyvien yritysten velvoitteiden hoitamista. Järjestelmä antaa yrityksille mahdollisuuden täyttää ilmoitus- ja maksuvelvoitteensa Yhteisön alueella yhtä arvonlisäverotunnistetta käyttäen omassa sijoittautumisvaltiossaan. Samalla Yhteisöön sijoittautumattomia yrityksiä koskeva erityisjärjestelmä laajennetaan kattamaan radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä telepalvelut.

Uusi direktiivi edellyttää kansallisen arvonlisäverolainsäädännön muuttamista vastaamaan direktiivin säännöksiä.

3.2 Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevat verotuspaikkasäännökset

Direktiivi

Arvonlisäverodirektiivin voimassa olevien säännösten mukaan Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suoritettujen radio- ja televisio-

lähetysoalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka riippuu siitä, mihin myyjä on sijoittautunut. Nykyisin Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien suorittamat kyseiset palvelut verotetaan 45 artiklan mukaisesti myyjän sijoittautumisvaltiossa. Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien suorittamat kyseiset palvelut verotetaan 58 ja 59 b artiklojen mukaisesti kuluttajan sijoittautumisvaltiossa ja myyjät voivat sähköisten palvelujen osalta hyödyntää erityisjärjestelmää ilmoitus- ja maksuvelvoitteensa täyttämässä.

Kuluttajille suoritettujen radio- ja televisiolähetysoalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka muuttuu vuoden 2015 alusta uuden 58 artiklan mukaisesti ostajan sijoittautumisvaltioksi myös silloin, kun myyjä on sijoittautunut Yhteisöön.

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille myymien kyseessä olevien palvelujen osalta verotuspaikka ei muutu. Myös nämä palvelut verotetaan ostajan sijoittautumisvaltiossa.

Myös Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille myytävien radio- ja televisiolähetysoalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka on kuluttajan sijoittautumispaikka. Tätä koskevat säännökset sisältyvät vuoden 2014 loppuun direktiivin 59 artiklaan ja vuoden 2015 alusta uuteen 58 artiklaan. Täältäkin osin palvelujen verotuspaikka ei muutu.

Kaksinkertaisen verotuksen tai verottamatta jättämisen estämistä koskevaan 59 a artiklaan on säännösmuutoksista johtuen lisätty viittaus 58 artiklaan. Sen perusteella jäsenvaltioilla on radio- ja televisiolähetysoalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen osalta mahdollisuus säätää, että tällaisten palvelujen verotuspaikka, joka sijaitsee niiden alueella, sijaitsee Yhteisön ulkopuolella, jos palvelujen tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuu Yhteisön ulkopuolella. Vastaavasti jäsenvaltioilla on myös mahdollisuus säätää, että tällaisten palvelujen verotuspaikka, joka sijaitsee Yhteisön ulkopuolella, sijaitsee niiden alueella, jos palvelujen tosiasiallinen käyttö ja hyödyntäminen tapahtuu niiden alueella.

Arvonlisäverolaki

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan tehtäväksi verotuspaikkadirektiivin edellyttämät radio- ja televisiolähetysoalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikkaa koskevat muutokset. Vuoden 2015 alusta kaikki kuluttajille myydyt radio- ja televisiolähetysoalvelut, sähköiset palvelut ja telepalvelut olisi myyty Suomessa, jos kuluttaja olisi sijoittautunut tänne.

Muutoksista johtuen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen myyjän Suomeen sijoittautuneelle kuluttajalle myymät radio- ja televisiolähetysoalvelut, sähköiset palvelut ja telepalvelut verotettaisiin nykyisestä poiketen Suomessa.

Vastaavasti Suomeen sijoittautuneen myyjän muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille myymiä radio- ja televisiolähetysoalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja ei enää verotettaisi Suomessa.

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen myyjän Suomeen sijoittautuneelle kuluttajalle suorittamat radio- ja televisiolähetysoalvelut, sähköiset palvelut ja telepalvelut verotettaisiin nykyiseen tapaan Suomessa. Edellä mainittujen palvelujen myyntiä Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille ei verotettaisi Suomessa. Näiltä osin palvelujen myyntimaassa ei tapahtuisi muutoksia.

3.3 Radio- ja televisiolähetysoalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät

Direktiivi

Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamat sähköiset palvelut verotetaan jo nykyisin kuluttajan sijoittautumisvaltiossa ja tällaiset myyjät voivat käyttää arvonlisäverodirektiivin XII osaston 6 luvun mukaista erityisjärjestelmää ilmoitus- ja maksuvelvoitteensa täyttämässä.

Vuoden 2015 alusta myös Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamien radio- ja televisiolähetysoalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka muuttuu myyjän sijoittautumisvaltiosta ostajan sijoit-

tautumisvaltioksi. Verotuspaikkasäännösten muutoksen johdosta kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomat myyjät joutuvat suorittamaan veroa jokaiseen jäsenvaltioon, jossa niillä on kuluttaja-asiakkaita.

Tähän liittyen vuoden 2015 alusta otetaan käyttöön Yhteisöön mutta ei kulutusvaltioon sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamia radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskeva erityisjärjestelmä (jäljempänä *unionin järjestelmä*).

Erityisjärjestelmän tarkoituksena on yksinkertaistaa rajat ylittävää kauppaa käyvien yritysten velvoitteiden täyttämistä. Järjestelmä antaa yrityksille mahdollisuuden täyttää ilmoitus- ja maksuvelvoitteensa Yhteisön alueella yhtä arvonlisäverotunnistetta käyttäen omassa sijoittautumisvaltiossaan, josta tiedot ja maksut välitetään kulutusjäsenvaltioille. Erityisjärjestelmässä palvelusuorittaja ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiossaan verkkoportaalin kautta arvonlisäveron, joka palvelusuorittajan on maksettava muissa jäsenvaltioissa järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien palvelujen myynnistä kuluttajille.

Samassa yhteydessä Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita myyjiä koskeva erityisjärjestelmä laajennetaan kattamaan myös radio- ja televisiolähetyspalvelut ja telepalvelut. Tämän erityisjärjestelmän säännökset sisältyvät verotuspaikkadirektiivillä muutetun arvonlisäverodirektiivin 358 a—369 artikloihin (jäljempänä *kolmansien maiden järjestelmä*).

Uudesta unionin erityisjärjestelmästä säädetään verotuspaikkadirektiivillä muutetun arvonlisäverodirektiivin 369 a—369 k artikloissa.

Direktiivin 369 a artiklassa määritellään erityisjärjestelmän keskeiset käsitteet. Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka on Yhteisön alueella tai jolla on siellä kiinteä toimipaikka, mutta jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole kulutusjäsenvaltion alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa. Tunnistamisjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos hänen liiketoimintansa kotipaikka ei ole Yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka.

Artiklan 2 kohdan mukaan tilanteessa, jossa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä, mutta hänellä on useita kiinteitä toimipaikkoja Yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä erityisjärjestelmää. Artiklan mukaan verovelvollinen on velvollinen noudattamaan tätä päätöstä kyseisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Jos järjestelmää käyttävän verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on Yhteisön alueella, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka.

Järjestelmää ei sovelleta televiestintäpalveluihin, radio- ja televisiolähetyspalveluihin tai sähköisiin palveluihin, jotka suoritetaan jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka. Nämä palvelusuoritukset on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille veroviranomaisille normaalissa arvonlisäveroilmoituksessa.

Direktiivin 369 b artiklan mukaan jäsenvaltioiden on annettava kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, joka suorittaa televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut kulutusjäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinaisen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, käyttää erityisjärjestelmää. Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin Yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin.

Direktiivin 369 c artiklan mukaan kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan verollisen toimintansa alkamisesta ja päättymisestä taikka muuttumisesta siten, ettei hän enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä. Verovelvollisen on toimitettava nämä tiedot sähköisesti.

Direktiivin 369 d artiklan mukaan erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi järjestelmän piiriin kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa. Tätä varten kyseinen jäsenvaltio käyttää yk-

silöllistä arvonlisäverotunnistenumeroa, joka on annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi. Kulutusjäsenvaltiot voivat tunnistamiseen käytetyn tiedon pohjalta käyttää omia tunnistamisjärjestelmiään.

Direktiivin 369 e artiklan mukaan tunnistamisjäsenvaltio sulkee kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen erityisjärjestelmän ulkopuolelle seuraavissa tapauksissa:

- jos verovelvollinen ilmoittaa, ettei hän enää suorita televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja;

- jos muuten ilmenee, että verovelvollisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluva verollinen toiminta on päättynyt;

- jos verovelvollinen ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä; taikka

- jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Direktiivin 369 f artiklan mukaan kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen on toimitettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kulutuksen kalenterivuosi neljännekseltä riippumatta siitä, onko televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on toimitettava 20 päivän kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota ilmoitus koskee.

Direktiivin 369 g artiklan mukaan arvonlisäveroilmoituksessa on oltava tunnistenumero ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero on maksettava, osalta verokauden aikana suoritettujen televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen kokonaisarvo arvonlisäverolla vähennettynä sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös mainittava ilmoituksessa.

Artiklan 2 kohdan mukaan jos verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palvelut suoritetaan, arvonlisäveroilmoituksessa on lisäksi oltava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien televiestin-

täpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen kokonaisarvo kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

Direktiivin 369 h artiklan mukaan arvonlisäveroilmoitus on tehtävä euroina. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus tehdään niiden kansallisessa valuutassa. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän muutokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin julkaisemia muutokursseja.

Direktiivin 369 i artiklan mukaan kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen toimittaessaan arvonlisäveroilmoituksen, kuitenkin viimeistään sen määräajan päättyessä, jonka kuluessa ilmoitus on toimitettava. Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion määräämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että maksu suoritetaan pankkitilille niiden omassa valuutassa.

Direktiivin 369 j artiklan mukaan erityisjärjestelmää käyttävä kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen ei saa vähentää erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvää arvonlisäveroä arvonlisäverodirektiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti.

Artiklan 2 kohdan mukaan siinä tapauksessa, että kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton, erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen harjoittaa kulutusjäsenvaltiossa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, jonka osalta hän on verollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hän vähentää erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvän ar-

vonlisäveron normaalissa arvonlisäveroilmoituksessa.

Direktiivin 369 k artiklan mukaan kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen on pidettävä kirjaa erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista. Kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisävero ilmoitus on oikea. Kirjanpito on pyydettyä saatettava tunnistamisjäsenvaltion ja kulutusjäsenvaltion saataville sähköisesti. Kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden lopusta, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

Hallinnollista yhteistyötä koskeva asetus

Erityisjärjestelmien muutosten ja käyttöönoton edellyttämät jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä koskevat säännökset sisältyvät hallinnollisen yhteistyön asetukseen. Asetuksessa säädetään muun muassa säännöistä ja menettelyistä, joita sovelletaan erityisjärjestelmien mukaiseen sähköiseen arvonlisäverotietojen vaihtoon ja rahansiirtoon jäsenvaltioiden välillä.

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdan mukaan tunnistamisjäsenvaltiolla on oikeus pidättää niiden unionin järjestelmään liittyvien maksujen osalta, jotka siirretään kulutusjäsenvaltioon vuoden 2015 alusta vuoden 2016 loppuun saakka 30 prosenttia ja vuoden 2017 alusta vuoden 2018 loppuun saakka 15 prosenttia. Vuoden 2019 alusta tunnistamisjäsenvaltion on siirrettävä maksut kulutusvaltioon kokonaisuudessaan.

Arvonlisäverolaki

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan tehtäväksi verotuspaikkadirektiivin edellyttämät erityisjärjestelmiä koskevat muutokset.

Arvonlisäverolakiin lisättäisiin uusi Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien suorittamia radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskeva unionin erityisjärjestelmä. Lisäksi nykyinen lain 12 a lukuun sisältyvä Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita myyjiä koskeva sähköisten palvelujen kolmansien maiden erityisjärjes-

telmä laajennettaisiin kattamaan radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä telepalvelut.

Uudessa unionin erityisjärjestelmässä Yhteisöön sijoittautunut myyjä voisi hoitaa verotukseen liittyvät velvoitteensa yhden jäsenvaltion verohallinnon avulla, joka jakaisi tiedot ja verot eteenpäin kulutusvaltioille. Arvonlisäverolakiin otettaisiin säännökset niitä tilanteita varten, joissa myyjä hoitaa velvoitteensa Suomen Verohallinnon kautta. Lisäksi lakiin otettaisiin säännökset verotusmenettelystä Suomeen suoritettavan veron osalta niissä tilanteissa, joissa verovelvollisen tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi.

Direktiivin mukaisesti unionin erityisjärjestelmää sovellettaisiin Yhteisöön sijoittautuneiden yritysten suorittamien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntiin kuluttajille.

Järjestelmää voisivat käyttää sellaiset myyjät, joiden liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Yhteisön alueella. Jos järjestelmää käyttävän verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on Yhteisön alueella, tunnistamisjäsenvaltio olisi se jäsenvaltio, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka. Järjestelmää ei sovellettaisi radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin tai telepalveluihin, jotka suoritetaan jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka. Nämä palvelusuoritukset olisi ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille veroviranomaisille normaalissa arvonlisäveroilmoituksessa.

Erityisjärjestelmää sovellettaisiin kaikkiin Yhteisössä suoritettuihin kuluttajille myytäviin järjestelmän piiriin kuuluihin radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin ja telepalveluihin. Tämä koskisi paitsi myyntiä yksityishenkilölle myös myyntiä oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja ja jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin.

Myyjän, joka haluaa käyttää menettelyä, tulisi direktiivin mukaisesti tehdä tunnistamisjäsenvaltioon sähköinen ilmoitus toiminnan alkamisesta ja mainita ilmoituksessa direktiivissä luetellut tiedot. Verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, merkittäisiin 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Yksilökohtaisena

tunnistamisnumerona käytettäisiin tunnistetta joka verovelvolliselle on aikaisemmin annettu verovelvollisuuteen liittyvien velvoitteiden täyttämiseksi.

Erityisjärjestelmää käyttävän myyjän verokausi olisi neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus, jossa olisi mainittava direktiivissä luetellut tiedot kulutusjäsenvaltiokohtaisesti eriteltyinä, olisi annettava 20 päivän kuluessa verokauden päättymisestä sähköisesti. Vero olisi maksettava viimeistään samaan määräaikaan mennessä kuin veroilmoitus tulee antaa. Myyjän, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, olisi annettava veroilmoitus ja suoritettava vero tänne.

Erityisjärjestelmää soveltavalla verovelvollisella, jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa Suomessa, ei olisi oikeutta vähentää Suomessa tehtäviin hankintoihin sisältyviä arvonlisäveroja. Sen sijaan verovelvollisella olisi oikeus saada niistä arvonlisäverolain 122 §:ssä tarkoitettu palautus. Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen harjoittaa täällä myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hän saisi kuitenkin tehdä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan vähennykseen oikeuttavaan toimintaansa liittyvistä hankinnoista 10 luvussa tarkoitetun vähennyksen.

Myyjän olisi direktiivin mukaisesti pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista ja pyydettyä saatettava tiedot tunnistamis- ja kulutusjäsenvaltion käytettäviksi sähköisesti.

Jos myyjän tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, tämä jäsenvaltio merkitsisi myyjän omaan tunnistamisrekisteriinsä ja huolehtisi veroilmoitusten ja verojen vastaanottamisesta sekä tietojen ja verojen edelleen jakamisesta kulutusvaltioihin. Jos tällainen myyjä olisi velvollinen suorittamaan veroa myös Suomeen, hänet merkittäisiin Suomen kulutusjäsenvaltioneuvoston ylläpitämään tunnistamisrekisteriin. Tällaista myyjää ei merkittäisi yleiseen arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Suomeen suoritettavan veron osalta tällaiseen myyjään sovellettaisiin samaa verotusmenettelyä kuin verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi.

Menettelyn edellyttämää jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä koskevat säännökset sisältyvät hallinnollisen yhteistyön asetukseen, joten niistä ei ole tarpeen säätää laissa.

3.4 Ahvenanmaata koskevat säännökset

Ahvenanmaata koskevaan erillislakiin sisältyvät Ahvenanmaahan liittyvät verorajasta johtuvat immateriaalipalvelujen sekä radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntimaata sekä sähköisten palvelujen erityisjärjestelmää koskevat säännökset. Erillislakiin tehtäisiin arvonlisäverodirektiivin ja arvonlisäverolain muutoksista aiheutuvat tarkistukset.

3.5 Arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanoasetukset ja -ohjeet

Verotuspaikkadirektiivin hyväksymisen jälkeen neuvosto on antanut kolme asetusta arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä. Nämä täytäntöönpanotoimet koskevat verotuspaikkadirektiivin hyväksymiseen liittyviä käytännön kysymyksiä, erityisjärjestelmiä koskevien säännösten soveltamista sekä kuluttajille suoritettavien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen verotuspaikkasäännöksiä. Lisäksi komissio on antanut jäsenvaltioiden välistä tietojen vaihtamista koskevan täytäntöönpanoasetuksen.

Vuoden 2011 maaliskuussa annetulla uudella arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 282/2011¹, jäljempänä *täytäntöönpanoasetus*, uudistettiin ja korvattiin vanha arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanoasetus². Uudistettu asetus sisältää erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat verotuspaikkadirektiivin hyväksy-

¹ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (uudelleenlaadittu).

² Neuvoston asetus (EY) N:o 1777/2005, annettu 17 päivänä lokakuuta 2005, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 77/388/ETY täytäntöönpanotoimenpiteistä.

miseen liittyviä käytännön kysymyksiä, kuten palvelun ostajan sijoittautumispaikkaa ja ostajan asemaa.

Vuoden 2012 lokakuussa hyväksytyllä täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta annettulla neuvoston asetuksella³ selvennetään ja tarkennetaan radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin sekä telepalveluihin sovellettavia erityisjärjestelmiä koskevia arvonlisäverodirektiivin säännöksiä. Asetuksen täytäntöönpanomääräykset ovat luonteeltaan teknisiä ja liittyvät kysymyksiin, joista oli päästävä yksimielisyyteen ennen tietojärjestelmien suunnittelua, kuten määrittelyt, ohjelmien soveltamisala, raportointivelvoitteet, tunnistaminen, ulkopuolelle sulkeminen, arvonlisäveroilmoitukset, rahayksikkö, maksut ja kirjanpito.

Vuoden 2012 syyskuussa annettu komission täytäntöönpanoasetus⁴ koskee radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin sekä telepalveluihin sovellettavia erityisjärjestelmiä. Asetuksen täytäntöönpanomääräykset koskevat tunnistamistietojen vaihtamista sekä arvonlisäveroilmoituksissa olevien tietojen keräämistä ja vaihtamista jäsenvaltioiden välillä.

Komissio on lisäksi antanut lokakuussa 2013 ohjeita, jotka auttavat paremmin ymmärtämään erityisjärjestelmiä koskevia säännöksiä samoin kuin erityisjärjestelmän toimintaa ja teknisiä tietoja.

Vuoden 2013 lokakuussa annettulla täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta annettulla

neuvoston asetuksella⁵ selvennetään pääasiassa kuluttajille suoritettavien palvelujen verotuspaikkasäännöksiä. Täytäntöönpanomääräykset koskevat muun muassa radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen määrittelyä sekä palvelujen hankkijan sijoittautumispaikan määrittämistä.

Komissio on antanut huhtikuussa 2014 ohjeita (explanatory notes), joilla helpotetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1042/2013 radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja koskevien uusien säännösten ymmärtämistä ja käytännön soveltamista.

3.6 Arvonlisäverolakiin tehtävät muut muutokset

Arvonlisäverolain eräisiin lainkohtiin ehdotetaan tehtäväksi yksityiskohtaisissa perusteluissa tarkemmin selvitetystä syistä sekä lainsäädännön muutoksista aiheutuneita että tekniluonteisia tarkistuksia.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Kuluttajille myytävien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka muuttuu Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien osalta vuoden 2015 alusta siten, että verotuspaikka siirtyy myyjän sijoittautumisvaltiosta ostajan sijoittautumisvaltioon. Suomen kannalta tämä merkitsisi toisaalta sitä, että tällaisten palvelujen verotuspaikka siirtyisi toiseen jäsenvaltioon, kun myyjänä on Suomeen sijoittautunut yritys ja ostaja on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon. Toisaalta tämä merkitsisi sitä, että tällaisten palvelujen verotuspaikka siirtyisi Suomeen, kun myyjänä on toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yritys ja ostaja on sijoittautunut Suomeen.

Suomessa kotitalouksien kuluttamien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen yhteenlaskettu

³ Neuvoston asetus (EU) N:o 967/2012, annettu 9 päivänä lokakuuta 2012, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta muille kuin verovelvollisille televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja suorittaviin sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettavien erityisjärjestelmien osalta.

⁴ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 815/2012, annettu 13 päivänä syyskuuta 2012, neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja muille kuin verovelvollisille suorittavia sijoittautumattomia verovelvollisia koskevien erityisjärjestelmien osalta.

⁵ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1042/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta.

verollinen arvo oli vuonna 2013 noin 2,3 miljardia euroa. Näistä tuotteista merkittävän osan muodostavat telepalvelut, noin 1,5 miljardia euroa, sekä radio- ja televisiolähetyspalvelut, noin 680 miljoonaa euroa. Sähköisiä palveluja kulutettiin vuonna 2013 noin 130 miljoonan euron arvosta.

Radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä telepalvelut tuotetaan merkittävästi osin kotimaassa. Sähköiset palvelut hankittaneen pääosin ulkomailta, etenkin Yhteisön alueelta. Sähköisten palvelujen verotuspaikan muuttaminen Suomeen kasvattaisi arvonlisäverokertymää karkeasti arvioiden 10—15 miljoonalla eurolla vuodessa. Vaikka sähköisten palvelujen kulutus ei ole vielä kovin laajaa, sen merkitys ja vaikutus valtiontalouteen kasvaa tulevaisuudessa huomattavasti.

Sähköisten palvelujen myynti Suomesta suoraan ulkomaisille kuluttajille on vähäistä jakeluketjujen luonteiden vuoksi. Pääosa näistä palveluista myydään kuluttajille ulkomailla sijaitsevien sähköisten palvelujen markkinapaikkojen kautta. Myös radio- ja televisiolähetyspalvelujen sekä telepalvelujen vienti on pienimuotoista.

Vuonna 2015 voimaan tulevilla säännöksillä estetään verotasoeroista johtuva yritysten sijoittautuminen matalan verokannan valtioihin ja turvataan Suomen veropohjaa. Suomessa sovellettava yleinen 24 prosentin verokanta on EU:n keskitasoa korkeampi, joten ilman ehdotettuja muutoksia tämä voisi houkutella myös kotimaisia yrityksiä sijoittamaan toimintonsa matalan verokannan jäsenvaltioihin.

4.2 Hallinnolliset vaikutukset

Erityisjärjestelmät tulevat koskemaan vuoden 2015 alusta sekä Yhteisöön sijoittautuneita että Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita myyjiä. Erityisjärjestelmät lisäävät Verohallinnon tehtäviä ja kustannuksia.

Direktiivin täytäntöönpanon arvioidaan aiheuttavan Verohallinnolle noin 2,6 miljoonan euron kertaluonteisen investointikustannuksen. Asiakasohjauksen ja -neuvonnan tarve on merkittäväntä järjestelmän käyttöönoton yhteydessä ensimmäisen vuoden aikana. Ohjeistuksen laatiminen ja Verohallinnon henkilöstön koulutus tapahtuu jo ennen käyttöö-

ottoa ja koskee koko järjestelmää. Verohallinnolle on investointihankkeen rahoittamiseksi aikaisemmin myönnetty noin 1,4 miljoonaa euroa. Lisärahoitustarve, enintään 1,2 miljoonaa euroa, arvioidaan ja siihen otetaan kantaa vuoden 2014 ensimmäisen lisätalousarvioesityksen käsittelyn yhteydessä.

Verohallinnon arvion mukaan käyttöönotto aiheuttaa neljän henkilötyövuoden pysyvän vuosittaisen lisäyksen. Järjestelmän vuotuiset käyttömenot ovat arviolta yhteensä 400 000 euroa sisältäen henkilöstön palkkamenot 220 000 euroa sekä tietojärjestelmän IT-ylläpito- ja muita vuotuisia käyttömenoja 180 000 euroa. Tältä osin mahdolliset lisärahoitustarpeet Verohallinnon toimintamenoihin arvioidaan ja niihin otetaan kantaa tulevissa budjetti- ja kehysmenettelyissä.

Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suoritettujen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikan muuttuminen ostajan sijoittautumispaikaksi aiheuttaisi yrityksille muutosvaiheessa järjestelmien käyttöönottoon liittyviä hallinnollisia kustannuksia. Lisäksi ehdotus aiheuttaisi näille yrityksille uusia hallinnollisia kustannuksia, kun ne joutuvat tilittämään veroa jokaiseen jäsenvaltioon, jossa niillä on kuluttaja-asiakkaita. Suomalaisten yritysten hallinnollisia kustannuksia vähentäisi kuitenkin se, että sähköisten palvelujen myynti suoraan kuluttajille on vähäistä jakeluketjujen luonteiden vuoksi.

Erityisjärjestelmien tarkoituksena on yksinkertaistaa rajat ylittävää kauppaa käyvien yritysten velvoitteiden täyttämistä. Erityisjärjestelmiä koskevat ehdotukset vähentäisivät muutoksista yrityksille aiheutuvaa taakkaa ja yritysten hallinnollisia kustannuksia. Muutoksesta johtuvat käyttöönotto- ja ylläpito-kustannukset vaihtelisivat yrityksittäin, mutta kokonaisuutena niiden määrä olisi vähäinen. Ehdotukset kohdistuisivat pieneen joukkoon yrityksiä.

5 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä, ja siitä on kuultu Verohallintoa, keskeisiä elinkeinoelämän etujärjestöjä sekä Ahvenanmaan maakuntahallitusta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Arvonlisäverolaki

10 §. Pykälässä määritellään ulkomaalaisen käsite. Ulkomaalaisella tarkoitetaan 1 momentin mukaan elinkeinonharjoittajaa, jonka kotipaikka on ulkomailla. Elinkeinonharjoittajan kotipaikalla tarkoitetaan 2 momentin mukaan liiketoiminnan kotipaikkaa tai, jollei sellaista ole, paikkaa, jossa hän asuu tai jatkuvasti oleskelee.

Neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa määritellään yksityiskohtaisesti direktiivissä käytettyjen elinkeinonharjoittajan sijoittautumiseen liittyvien käsitteiden sisältö. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan kaikkien arvonlisäverolain sijoittautumiseen liittyvien käsitteiden yhdenmukaistamista arvonlisäverodirektiivissä käytettävän terminologian kanssa.

Pykälän 1 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin vastaamaan arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytettyä käsitettä liiketoiminnan kotipaikka.

Pykälän 2 momentissa oleva säännös kumottaisiin tarpeettomana. Pykälän tosiasiallinen soveltamisala säilyisi kuitenkin ennallaan.

Täytäntöönpanoasetuksen 10 artiklan mukaan arvonlisäverodirektiiviä sovellettaessa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on paikka, jossa yrityksen keskushallinnon tehtävät suoritetaan. Liiketoiminnan kotipaikan määrittämiseksi otetaan huomioon paikka, jossa yrityksen yleistä liikkeenjohtoa koskevat olennaiset päätökset tehdään, jossa on yrityksen liiketoiminnan sääntömääräinen kotipaikka ja jossa yrityksen johto kokoontuu. Mikäli liiketoiminnan kotipaikkaa ei ole mahdollista varmuudella määrittää edellä mainittujen edellytysten avulla, ensisijaisena pidetään paikkaa, jossa yrityksen yleistä liikkeenjohtoa koskevat olennaiset päätökset tehdään. Pelkkä postiosoitteen olemassaolo ei voi määrittää paikkaa, jossa on verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka.

Jos elinkeinonharjoittajalla ei olisi erillistä liiketoiminnan kotipaikkaa, katsottaisiin hä-

nen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa liiketoiminnan kotipaikaksi.

11 §. Pykälä sisältää kiinteän toimipaikan määritelmän.

Voimassa olevan pykälän mukaan kiinteällä toimipaikalla tarkoitetaan pysyvää liikepaikkaa, josta liiketoimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan. Rakennus- tai asennustoiminnassa kiinteäksi toimipaikaksi katsotaan urakointikohde tai useat peräkkäiset urakointikohteet, jotka kestävät yli 9 kuukautta.

Neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa määritellään tarkemmin arvonlisäverodirektiivissä käytetty termi kiinteä toimipaikka, joten arvonlisäverolaissa ei ole tarvetta erilliselle määritelmälle. Tämän vuoksi kiinteän toimipaikan yleisestä määrittelystä luovuttaisiin. Käsitteen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

Täytäntöönpanoasetuksen 11 artiklan mukaan arvonlisäverodirektiiviä sovellettaessa kiinteä toimipaikka on liiketoiminnan kotipaikkaa lukuun ottamatta mikä tahansa toimipaikka, jolla on riittävä pysyvyysaste sekä henkilöstöresurssien ja teknisten resurssien osalta soveltuva rakenne, jonka avulla se pystyy vastaanottamaan ja käyttämään sen omia tarpeita varten suoritettavia palveluja tai jonka avulla se pystyy suorittamaan tarjoamansa palvelut.

Koska täytäntöönpanoasetuksessa ei ole tarkemmin määritelty kiinteää toimipaikkaa rakennus- tai asennustoiminnassa, tätä koskeva erityissäännös poistettaisiin. Tästä huolimatta sovellettaisiin käytäntöä, jossa kiinteäksi toimipaikaksi katsotaan urakointikohde tai useat peräkkäiset urakointikohteet, jotka kestävät yli 9 kuukautta.

13 a §. Pykälän 1 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

26 b §. Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan tavaraa ei katsota hankitun yhteisöhan- kintana, jos tavara siirretään Suomessa suoritettavaa tavaraan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan työn jälkeen siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin kuljettiin. Säännös perustuu arvonlisäverodirek-

tiivin 17 artiklan 2 kohdan f alakohtaan, joka koskee työsuoritusten lisäksi tavaroihin kohdistuvaa arviointia. Momentin 1 kohtaa tarkennettaisiin vastaamaan direktiivin sanamuotoa.

63 d §. Pykälän 1 ja 2 momenteissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännösten tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

63 g §. Pykälän 1 momentin 1 kohdassa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

65 §. Pykälässä käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

66 §. Pykälässä käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

69 c §. Pykälään sisältyvät kuljetusvälineen vuokrauspalveluja koskevat myyntimaasäännökset.

Arvonlisäverodirektiivin 56 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaan vuokrattaessa kuluneuvo muuten kuin lyhytaikaisesti muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, palvelun suorituspaikka on paikka, johon asiakas on sijoittautunut taikka jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on. Täytäntöönpanoasetuksen 12—13 a artiklassa määritellään yksityiskohtaisesti direktiivissä käytetyt termit sijoittautunut, kotipaikka ja vakinainen asuinpaikka. Täytäntöönpanoasetuksen säännöksiä on selostettu tarkemmin 69 i §:n perusteluissa.

Pykälän 2 momentissa käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmuikaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

Pykälän 3 ja 4 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännösten tosiasiallinen soveltamisala säilyisi myös tältä osin ennallaan.

69 g §. Pykälässä käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan koti-

paikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

69 h §. Pykälässä säädetään Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle kuluttajalle myytyjen immateriaalipalvelujen myyntimaasta.

Arvonlisäverodirektiivin 59 artiklan 1 kohdan mukaan immateriaalipalvelujen, jotka suoritetaan muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on yhteisön ulkopuolella, suorituspaikka on paikka, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut tai jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on. Täytäntöönpanoasetuksen 12—13 a artiklassa määritellään tarkemmin direktiivissä käytetyt termit sijoittautunut, kotipaikka ja vakinainen asuinpaikka. Täytäntöönpanoasetuksen säännöksiä on selostettu tarkemmin 69 i §:n perusteluissa.

Pykälän 1 momentissa käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmuikaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

69 i §. Pykälässä säädettäisiin kuluttajalle myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen myyntimaasta. Se perustuisi vuoden 2015 alusta voimaan tuleviin arvonlisäverodirektiivin 58, 59 ja 59 b artiklaa koskeviin muutoksiin. Pykälä muodostaisi poikkeuksen 66 §:n yleissäännökseen, jonka mukaan kuluttajalle myydyn palvelun myyntimaa määräytyy myyjän sijoittautumispaikan perusteella.

Nykyisin kuluttajalle myydyt radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut verotetaan 66 §:n perusteella Suomessa silloin, kun myyjä on sijoittautunut Suomeen ja ostaja Yhteisöön. Lain 69 i §:n 1 momentin ja 69 h §:n mukaan Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle kuluttajalle myydyistä radio- ja televisiolähetyspalveluista, sähköisistä palveluista sekä telepalveluista ei suoriteta Suomeen veroa. Lain 69 i §:n 2 momentin mukaan Suomessa verotetaan lisäksi Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen myyjän Suomeen sijoittautuneelle kuluttajalle myymät radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut.

Arvonlisäverodirektiivin mukaan kuluttajille myytävien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka muuttuu Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien osalta vuoden 2015 alusta. Näissä tilanteissa verotuspaikka siirtyy myyjän sijoittautumisvaltiosta ostajan sijoittautumisvaltioon.

Lain 69 i §:ää muutettaisiin direktiivin edellyttämällä tavalla. Pykälän mukaan Suomeen sijoittautuneelle kuluttajalle myydyt radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut verotettaisiin Suomessa, jos kuluttaja olisi sijoittautunut tänne. Tämä merkitsisi toisaalta sitä, että tällaisten palvelujen verotuspaikka siirtyisi Suomeen, kun myyjänä on toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yritys ja ostajana suomalainen kuluttaja. Toisaalta tämä merkitsisi sitä, että tällaisten palvelujen verotuspaikka siirtyisi toiseen jäsenvaltioon, kun myyjänä on Suomeen sijoittautunut yritys ja ostajana toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut kuluttaja. Säännös ei muuta Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen myyjän suorittamien tai Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen verotuspaikkaa.

Edellä mainitut palvelut olisi myyty Suomessa silloin, kun kuluttaja on sijoittautunut Suomeen tai kun hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa on täällä. Täytäntöönpanoasetuksen 12—13 a artiklassa määritellään tarkemmin arvonlisäverodirektiivissä käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet.

Täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan mukaan luonnollisen henkilön kotipaikalla tarkoitetaan, riippumatta siitä, onko henkilö verovelvollinen, osoitetta, joka on merkitty väestörekisteriin tai vastaavaan rekisteriin, taikka osoitetta, jonka kyseinen henkilö on ilmoittanut veroviranomaisille, paitsi jos on näyttöä siitä, että tämä osoite ei vastaa todellisuutta.

Täytäntöönpanoasetuksen 13 artiklan mukaan luonnollisen henkilön vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan, riippumatta siitä, onko henkilö verovelvollinen, paikkaa, jossa kyseinen luonnollinen henkilö asuu vakinaisesti henkilökohtaisten ja ammatillisten sitei-

den vuoksi. Jos ammatilliset siteet ovat eri maahan kuin henkilökohtaiset siteet tai jos ammatillisia siteitä ei ole, vakinainen asuinpaikka määräytyy niiden henkilökohtaisten siteiden perusteella, jotka osoittavat läheisen yhteyden luonnollisen henkilön ja hänen asuinpaikkansa välillä.

Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan b kohdan mukaan kun palveluja suoritetaan ei-verovelvolliselle luonnolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut useaan maahan tai jonka kotipaikka on yhdessä ja vakinainen asuinpaikka toisessa maassa, palvelujen suorituspaikkaa määritettäessä etusija on annettava vakinaiselle asuinpaikalle, ellei ole näyttöä siitä, että palvelua käytetään kotipaikassa.

Täytäntöönpanoasetuksen 13 a artiklan a kohdan mukaan oikeushenkilön, joka ei ole verovelvollinen, sijoittautumispaikka on paikka, jossa sen keskushallinnon tehtävät suoritetaan. Artiklan b kohdan mukaan tällaisen oikeushenkilön sijoittautumispaikkana pidetään myös muuta toimipaikkaa, jolla on riittävä pysyvyysaste sekä henkilöstö- ja teknisten resurssien osalta soveltuva rakenne, jotta se pystyy vastaanottamaan ja käyttämään sen omia tarpeita varten suoritettavia palveluja.

Kun palveluja suoritetaan ei-verovelvolliselle oikeushenkilölle, joka on sijoittautunut useaan maahan tai jonka kotipaikka on yhdessä ja vakinainen asuinpaikka toisessa maassa, täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan a kohdan mukaan palvelujen suorituspaikkaa määritettäessä etusija on annettava täytäntöönpanoasetuksen 13 a artiklan a alakohdassa tarkoitettulle paikalle, ellei ole näyttöä siitä, että palvelua käytetään mainitun artiklan b alakohdassa tarkoitettussa toimipaikassa.

Täytäntöönpanoasetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaan jos palvelujen suorituspaikasta on maksettava veroa hankkijan sijoittautumispaikassa, kotipaikassa tai vakinaisessa asuinpaikassa, palvelujen suorittajan on määritettävä tämä paikka hankkijan toimittamien asiantietojen perusteella ja tarkistettava tiedot tavanomaisten kaupallisten turvatoimenpiteiden avulla.

Radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen vero-kohtelun selventämiseksi täytäntöönpanoase-

tuksen 24 a ja 24 b artiklassa on vahvistettu kumottavissa olevat olettavat sellaisten tilanteiden osalta, joissa palvelun hankkijan sijoittautumispaikkaa, kotipaikkaa tai vakituista asuinpaikkaa on käytännössä vaikea tai mahdoton määrittää.

Täytäntöönpanoasetuksen 24 a artiklan 1 kohdan mukaan palvelun vastaanottajan fyysistä läsnäoloa edellyttävien paikkojen, kuten puhelinsuoja, puhelinkioski, langaton alue, internetkahvila, ravintola tai hotellin aulan kaltainen paikka, osalta olettamana on, että hankkija on sijoittautunut tai hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa sijaitsee kyseisessä paikassa ja palvelu tosiasiallisesti käytetään ja hyödynnetään tässä paikassa. Jos tällainen fyysistä läsnäoloa edellyttävä paikka on vesi- tai ilma-aluksessa taikka junassa, artiklan 2 kohdan mukaan verotuspaikkaolettamana on Yhteisössä tehtävän matkustajakuljetuksen osalta kuljetuksen lähtömaa.

Täytäntöönpanoasetuksen 24 b artiklaan sisältyy muille kuin verovelvollisille myytyjä radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevia olettaimia. Artiklan a kohdan mukaan kiinteän verkon välityksellä suoritettavien palvelujen osalta verotuspaikkaolettamana on paikka, johon kiinteä verkko on yhdistetty. Artiklan b kohdan mukaan matkaviestinverkkojen välityksellä suoritettavien palvelujen osalta verotuspaikkaolettamana on maa, joka käy ilmi SIM-kortin maatumuksesta. Artiklan c kohdan mukaan sellaisissa tilanteissa, joissa ei käytetä kiinteää maayhteyttä ja palvelujen suorittaminen edellyttää dekooderin tai vastaavan laitteen tai katselukortin käyttöä, verotuspaikkaolettamana on dekooderin tai vastaavan laitteen sijaintipaikka. Jos tuo paikka ei ole tiedossa, verotuspaikkaolettamana on paikka, johon katselukortti lähetetään käytettäväksi.

Artiklan d kohdan mukaan muissa kuin edellä mainituissa tilanteissa verotuspaikkaolettamana on paikka, jonka palvelujen suorittaja määrittää kahden asetuksen 24 f artiklassa luetellun keskenään ristiriidattoman todisteen perusteella.

Täytäntöönpanoasetuksen 24 f artiklan mukaan näyttönä voidaan käyttää erityisesti seuraavia:

- palvelujen hankkijan laskutusosoitetta;
- hankkijan käyttämän laitteen IP-osoitetta tai muuta maantieteellisen paikannuksen menetelmää;
- pankkitietoja, kuten maksun suoritukseen käytetyn pankkitilin sijaintipaikkaa tai kyseisen pankin tiedossa oleva hankkijan laskutusosoitetta;
- hankkijan käyttämälle SIM-kortille tallennetun kansainvälisen matkaviestintilaajan tunnuksen (IMSI) matkaviestinnän maatumusta (MCC);
- sellaisen hankkijalle kuuluvan kiinteän maayhteyden sijaintipaikkaa, jonka välityksellä palvelut suoritetaan; taikka
- muita kaupallisesti merkittäviä tietoja.

Täytäntöönpanoasetuksen 24 d artiklan 1 kohdan mukaan palvelujen suorittaja voi kumota 24 a artiklassa tai 24 b artiklan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun verotuspaikkaolettaman kolmella keskenään ristiriidattomalla todisteella, jotka osoittavat, että hankkija on sijoittautunut muualle tai hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka muualla. Artiklan 2 kohdan mukaan veroviranomainen voi kumota 24 a ja 24 b artiklan mukaiset olettavat, jos on viitteitä siitä, että palvelujen suorittaja on syllistynyt vääriin käytöksiin.

Täytäntöönpanoasetuksen 9 a artiklassa selkeytetään kuka on myyjä eli kuka suorittaa palvelut kuluttajalle silloin, kun palveluntuottaja myy sähköisiä palveluja ja internetin kautta toimitettavia puhelinpalveluja televerkon, rajapinnan tai portaalin, kuten sovellusten markkinapaikan, kautta. Olettamana on, että näissä tilanteissa välittäjä toimii omissa nimissään palveluntuottajan lukuun. Välittäjän katsotaan ostaneen ja myyneen kyseiset palvelut ja hänen on vastattava kuluttajille myydyistä palveluista suoritettavasta verosta, jollei toisin nimenomaan ilmoiteta.

Edellä mainitun olettaman kumoaminen edellyttää, että palveluntuottaja nimenomaisesti ilmoitetaan myyjäksi ja että tämä vastaa osapuolten sopimussuhteita. Jotta palveluntuottaja voidaan katsoa nimenomaisesti ilmoitetun myyjäksi, jokaisen palvelujen myyntiin osallistuvan verovelvollisen laatimassa laskussa tai maksutositteessa on yksilöitävä palvelut ja niiden myyjä. Välittäjä, joka hyväksyy maksun veloittamisen loppu-

asiakkaalta tai hyväksyy palvelujen luovuttamisen taikka asettaa niiden suorittamista koskevat yleiset ehdot ja edellytykset, ei kuitenkaan voi ilmoittaa toista verovelvollista palvelun myyjäksi.

Edellä mainittu säännös ei koske verovelvollista, joka suorittaa vain maksujen käsitteilyä ja joka ei osallistu sähköisten palvelujen tai edellä mainittujen puhelinpalvelujen suorittamiseen.

Täytäntöönpanoasetuksen 18 artiklan mukaan myyjä voi määrittää ostajan aseman pelkästään sen perusteella, ilmoittaako ostaja arvonlisäverotunnisteensa. Ellei ostaja ilmoita arvonlisäverotunnistetta, myyjä voi pitää häntä kuluttajana ja tilittää veron ostajan sijoittautumisvaltioon. Koska radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka on sama riippumatta siitä, onko ostaja elinkeinonharjoittaja vai kuluttaja, ostajan asemalla on merkitystä vain sen suhteen, kumpi on velvollinen tilittämään veron kulutusvaltioon, myyjä vai ostaja. Jos ostaja ilmoittaa arvonlisäverotunnisteen myyjälle myöhemmin, ostajan asemaa on tarkistettava.

69 j §. Pykälän 1 momentin 4 kohdassa käytetty sanamuoto toimittaminen tarkistettaisiin vastaamaan direktiivin liitteessä II käytettyä sanamuotoa tarjoaminen.

70 b §. Pykälässä käytetyt matkustajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmukaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

71 §. Pykälän 6 kohdan mukaan veroa ei suoriteta tavaraan kohdistuvan korjaustyön myynnistä takuu- tai muun vastaavan sitoumuksen nojalla sitoumuksen antaneelle ulkomaiselle elinkeinonharjoittajalle, joka ei ole Suomessa verovelvollinen. Vuoden 2010 alusta voimaan tulleen elinkeinonharjoittajille myytyjä palveluja koskevan 65 §:n yleissäännöksen mukaan palvelujen verotuspaikka on ostajan sijoittautumispaikka. Koska ulkomaiselle elinkeinonharjoittajalle myytyjen takuukorjaustöiden verotuspaikka on 65 §:n mukaan ulkomailta, 71 §:n 6 kohta kumottaisiin tarpeettomana.

72 i §. Pykälän 2 momentissa oleva viittaus 70 §:n 1 momentin 7 kohtaan tarkistettaisiin

viittaukseksi 70 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuun tavaran myyntiin ilma-alueen varustamista varten sekä 70 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohtaan.

78 a §. Pykälän ruotsinkielinen sanamuoto tarkistettaisiin vastaamaan nykyistä suomenkielistä sanamuotoa.

89 §. Pykälä koskee ulkomailta ostetun tietovälineen ja atk-ohjelman maahantuonnin verottamista. Pykälän 2 momentin mukaan veron perusteena on tietovälineen ja atk-ohjelman yhteisarvo, kun maahantuojana on muu kuin elinkeinonharjoittaja. Vuoden 2010 alusta voimaan tulleen 64 §:n mukaan elinkeinonharjoittajana pidetään myös arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkittyä oikeushenkilöä, jolle myytyihin palveluihin sovelletaan elinkeinonharjoittajia koskevia myyntimaasäännöksiä. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitystä oikeushenkilöstä.

123 §. Pykälän 3 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

131 §. Pykälän 1 momentin 2 kohdassa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

12 a luku **Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät**

Luvun otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että se kattaisi radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät.

Lain 12 a luvun 133 d—133 j §:ään sisältyisivät kolmansien maiden erityisjärjestelmän säännökset. Luvun 133 k—133 q §:ään sisällytettäisiin uuden unionin erityisjärjestelmän säännökset. Molempia järjestelmiä koskevat yhteiset menettelysäännökset sisältyisivät 134—134 r §:ään.

133 d §. Pykälän edelle ehdotetaan lisättäväksi uusi väliotsikko, "Yhteisöön sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettava erityisjärjestelmä".

Voimassa olevan lain 133 d §:ssä säädetään Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten myymiin sähköisiin palveluihin sovellettavasta erityisjärjestelmästä. Erityisjärjestelmän nykyinen soveltamisala laajennettaisiin kattamaan myös radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä telepalvelut.

Pykälän 1 momentissa käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmuikaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi tältä osin ennallaan.

Pykälän 2 momentissa oleva Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen määritelmä siirrettäisiin 133 e §:ään sekä 3 ja 4 momentissa olevat säännökset 134 §:ään yhteisiin menettelysäännöksiin.

133 e §. Nykyiseen 133 d §:n 2 momenttiin sisältyvä Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen määritelmä siirrettäisiin 133 e §:n 1 momentiksi. Samalla säännöksessä käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

Pykälän nykyiset 1 ja 2 momentin säännökset siirtyisivät 2 ja 3 momenteiksi.

Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin tarkentava viittaus Yhteisöön sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettavaa erityisjärjestelmää koskeviin säännöksiin. Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin myös soveltamisalan laajentamista koskevat tarkistukset radio- ja televisiolähetyspalvelujen sekä telepalvelujen osalta.

133 f §. Pykälän 2 ja 3 momentissa olevat säännökset siirrettäisiin 134 a §:ään yhteisiin menettelysäännöksiin.

133 g §. Pykälän 2 momentin 1 kohtaan tehtäisiin soveltamisalan laajentamista koskevat tarkistukset radio- ja televisiolähetyspalvelujen sekä telepalvelujen osalta.

Pykälän 4 momentissa oleva säännös siirrettäisiin 134 b §:ään yhteisiin menettelysäännöksiin.

Täytäntöönpanoasetuksen 58 a ja 58 b artiklassa säädetään tarkemmin verovelvollisen poistamisesta tunnistamisrekisteristä.

133 h §. Pykälän 1 momenttiin ja 2 momentin 2 kohtaan tehtäisiin soveltamisalan laajentamista koskevat tarkistukset radio- ja

televisiolähetyspalvelujen sekä telepalvelujen osalta.

Lisäksi pykälän 2 momentin tekstiä tarkennettaisiin. Säännökseen lisättäisiin vaatimus siitä, että veroilmoituksessa on ilmoitettava veron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta.

Pykälän 4 ja 5 momentissa olevat säännökset siirrettäisiin 134 c §:ään yhteisiin menettelysäännöksiin.

133 i §. Pykälän 1 momentin veron maksamiseen liittyvät menettelysäännökset siirrettäisiin 134 d §:ään yhteisiin menettelysäännöksiin.

Muualle Yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneisiin verovelvollisiin sovellettava erityisjärjestelmä

Lain 12 a lukuun ehdotetaan lisättäväksi uusi väliotsikko, joka kattaisi 133 k—133 q §:t. Uusissa pykälissä säädettäisiin radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin sekä telepalveluihin sovellettavasta unionin erityisjärjestelmästä. Säännökset perustuisivat arvonlisäverodirektiivin vuonna 2015 voimaan tuleviin 369 a—369 k artikloihin.

133 k §. Pykälässä määriteltäisiin, kenellä on oikeus käyttää unionin erityisjärjestelmää. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 b artiklaan.

Pykälän mukaan erityisjärjestelmää saisi käyttää sellainen muualle Yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautunut verovelvollinen, joka myy radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja kuluttajille eli muille kuin elinkeinonharjoittajille, jotka ovat sijoittautuneet kulutusjäsenvaltioon tai joiden kotipaikka tai vakinaisen asuinpaikka on kulutusjäsenvaltiossa.

Täytäntöönpanoasetuksen 12—13 a artiklassa määritellään tarkemmin arvonlisäverodirektiivissä käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet.

133 l §. Pykälään sisältyisivät kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen sekä tunnistamis- ja kulutusjäsenvaltion määritelmät. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 358 artiklan 3 kohtaan ja 369 a artiklaan.

Pykälän 1 momentissa määriteltäisiin kulusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen käsite. Sillä tarkoitettaisiin elinkeinonharjoittajaa, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Yhteisössä, mutta ei kulusjäsenvaltiossa. Määritelmän mukaisesti erityisjärjestelmää ei voisi käyttää Suomeen suoritettavien palvelujen osalta myyjä, jolla on joko liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

Pykälän 2 momentin mukaan tunnistamisjäsenvaltiolla tarkoitettaisiin jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on liiketoiminnan kotipaikka, jos tämä kotipaikka sijaitsee Yhteisön alueella. Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio olisi jäsenvaltio, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka.

Pykälän 3 momentin mukaan verovelvollinen, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä mutta jolla on useita kiinteitä toimipaikkoja Yhteisössä, voisi itse valita, mitä valtiota haluaa käyttää tunnistamisjäsenvaltiona. Verovelvollinen olisi velvollinen noudattamaan tätä päätöstään kyseisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Pykälän 4 momentissa määriteltäisiin kulusvaltio vastaavalla tavalla kuin 133 e §:ssä.

133 m §. Pykälässä säädettäisiin 133 k §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamista koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 c artiklaan.

Pykälän 1 momentin mukaan verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, olisi ilmoitettava Verohallinnolle sähköisesti toiminnan aloittamisesta.

Pykälän 2 momentin mukaan verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, olisi noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä.

133 n §. Pykälässä säädettäisiin verovelvollisen rekisteröinnistä ja poistamisesta tunnistamisrekisteristä. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 d ja e artikloihin.

Pykälän 1 momentin mukaan verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, merkittäisiin 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Yksilökohtaisena tunnistamisnumerona käytettäisiin tun-

nistetta, joka verovelvolliselle on aikaisemmin annettu verovelvollisuuteen liittyvien velvoitteiden täyttämiseksi.

Pykälän 2 momentissa lueteltaisiin ne tilanteet, jolloin verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä ja oikeus soveltaa erityisjärjestelmää siten päättyy. Verovelvollinen suljettaisiin erityisjärjestelmän ulkopuolelle, jos hän ilmoittaa, ettei enää suorita radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja tai jos voidaan muuten olettaa hänen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa päättyneen tai jos hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä taikka jos hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Täytäntöönpanoasetuksen 58 a ja 58 b artiklassa määritellään tarkemmin, milloin verovelvollisen katsotaan lopettaneen verollisen toimintansa ja milloin verovelvollisen katsotaan jättäneen jatkuvasti noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Täytäntöönpanoasetuksen 58 a artiklan mukaan verovelvollisen katsotaan lopettaneen verollisen toimintansa, jos hän ei ole kahdeksan peräkkäisen kalenterivuosineljänneksen aikana suorittanut lainkaan erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia palveluja missään kulusjäsenvaltiossa. Tämä lopettaminen ei estä verovelvollista käyttämästä erityisjärjestelmää, jos hän aloittaa erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa uudelleen.

Täytäntöönpanoasetuksen 58 b artiklan 2 kohdan mukaan verovelvollisen katsotaan jättäneen jatkuvasti noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä ainakin:

a) jos tunnistamisjäsenvaltio on antanut verovelvolliselle muistutuksia kolmen välittömästi edeltävän kalenterivuosineljänneksen osalta, eikä arvonlisäveroilmoitusta ole toimitettu kunkin tällaisen vuosineljänneksen osalta kymmenen päivän kuluessa siitä, kun muistutus on lähetetty;

b) jos tunnistamisjäsenvaltio on antanut verovelvolliselle muistutuksia kolmen välittömästi edeltävän kalenterivuosineljänneksen osalta ja verovelvollinen ei ole maksanut täysimääräisesti kunkin tällaisen vuosineljänneksen osalta ilmoitettua arvonlisäveron määrää kymmenen päivän kuluessa siitä, kun muistutus on lähetetty, paitsi jos maksamatta

oleva määrä on alle 100 euroa kultakin kalenterivuosi- ja neljännekseltä;

c) jos verovelvollinen ei tunnistamisjäsenvaltion tai kulutusjäsenvaltion pyynnön ja kuukauden kuluessa tunnistamisjäsenvaltion myöhemmin antaman muistutuksen jälkeen ole saattanut direktiivin 369 ja 369 k artiklassa tarkoitettua kirjanpitoa sähköisesti saataville.

Jos verovelvollinen on suljettu erityisjärjestelmän ulkopuolelle kyseistä järjestelmää koskevien sääntöjen jatkuvan noudattamatta jättämisen vuoksi, artiklan 1 kohdan mukaan hänet suljetaan erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa jäsenvaltioissa sitä kalenterivuosi- ja neljännekseltä, jona verovelvollisen ulkopuolelle sulkeminen tapahtui, seuraavien kahdeksan kalenterivuosi- ja neljänneksen ajan.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin sellaisen erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen rekisteröinnistä, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi. Valvonnan mahdollistamiseksi tällainen verovelvollinen merkittäisiin myös Suomen tunnistamisrekisteriin, jos myyjä olisi velvollinen suorittamaan veroa Suomeen. Direktiivin mukaan kulutusjäsenvaltiot voivat pitää yllä omia tunnistamisjärjestelmiään.

133 o §. Pykälässä säädettäisiin erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoituksesta ja verokaudesta. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 f ja 369 g artikloihin.

Pykälän 1 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisvaltio on Suomi, olisi annettava sähköisesti veroilmoitus kultakin verokaudelta Verohallinnolle.

Pykälän 2 momentissa määriteltäisiin veroilmoituksen tietosisältö direktiivin mukaisesti. Ilmoituksella annettaisiin tiedot koko Yhteisön alueella tapahtuvista verollisista radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myynneistä. Myynnit ja niistä suoritettavat verot eriteltäisiin kulutusjäsenvaltiokohtaisesti. Lisäksi ilmoitettaisiin edellä mainittujen verojen yhteismäärä kunkin verokannan osalta ja sovellettava verokanta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin vaadittavista lisätiedoista, mikäli verovelvollisella on Suomessa olevan kiinteän toimipaikan li-

säksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palvelut luovutetaan. Veroilmoituksessa olisi tällöin ilmoitettava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien palvelujen kokonaisarvo kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka, sekä kyseisen kiinteän toimipaikan yksilöllinen tunnistamisnumero.

Pykälän 4 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen verokausi olisi neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus olisi annettava verokautta seuraavan kuukauden 20 päivään mennessä.

Pykälän 5 momentin mukaan verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, olisi Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä. Näiden määräysten mahdollisen rikkomisen seuraamukset määräytyisivät Suomeen suoritettavan veron osalta arvonlisäverolain säännösten perusteella.

133 p §. Pykälä koskisi veron maksuajan kohtaa ja -tapaa. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 i artiklaan.

Pykälän 1 momentin mukaan verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, veroilmoituksella suoritettavaksi ilmoittamien verojen yhteismäärä olisi maksettava verokautta seuraavan kuukauden 20 päivään mennessä. Tämä vastaisi veroilmoituksen antamiselle säädettyä määräaika.

Pykälän 2 momentin mukaan verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, olisi Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä. Näiden määräysten mahdollisen rikkomisen seuraamukset määräytyisivät Suomeen suoritettavan veron osalta arvonlisäverolain säännösten perusteella.

133 q §. Pykälässä säädettäisiin erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen vähennys- ja palautusoikeudesta. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 j artiklaan.

Pykälän 1 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio ei ole Suomi, ei pääsääntöisesti saisi tehdä lain 10 luvussa tarkoitettua vähennystä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaan liittyvistä

hankinnoista. Hänellä ei myöskään olisi oikeutta saada 131 §:ssä tarkoitettua palautusta Suomessa tehdyistä hankinnoista. Sen asemesta hän saisi näistä hankinnoista 122 §:ssä tarkoitettua palautuksen.

Pykälän 2 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävä Suomeen sijoittautumaton verovelvollinen saisi poikkeuksellisesti tehdä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvistä hankinnoista 10 luvussa tarkoitettua vähennyksen silloin, kun hän harjoittaa täällä myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän olisi verollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi. Vähennys tehtäisiin tästä verollisesta toiminnasta yleisten sääntöjen mukaan annettavassa veroilmoituksessa.

Pykälän 3 momentin mukaan palautus- ja vähennysoikeus vastaisi laajuudeltaan yleisten sääntöjen mukaista verovelvollisen yrityksen vähennysoikeutta.

Yhteisiä menettelysäännöksiä

Lain 12 a lukuun ehdotetaan lisättäväksi uusi väliotsikko, joka kattaisi 134—134 r §:t. Uusissa pykälissä säädettäisiin molempia erityisjärjestelmiä koskevista yhteisistä menettelysäännöksistä.

134 §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 d §:n 3 ja 4 momenttiin sisältyneet säännökset. Ne perustuvat arvonlisäverodirektiivin 359 ja 369 b artiklaan.

Pykälän 1 momentin mukaan erityisjärjestelmää sovellettaisiin kaikkiin järjestelmää käyttävän verovelvollisen suorittamiin järjestelmän kattamiin palvelujen myynteihin Yhteisössä. Verovelvollinen ei siten voisi valintansa mukaan soveltaa yleisten sääntöjen mukaista menettelyä myynteihin johonkin jäsenvaltioon ja erityisjärjestelmää myynteihin toisiin jäsenvaltioihin. Unionin erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tulisi kuitenkin soveltaa yleisten sääntöjen mukaista menettelyä myynteihin niihin jäsenvaltioihin, jossa sillä on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka.

Erityisjärjestelmää ei sovellettaisi myynteihin arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitylle oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, koska tällaiset oikeushen-

kilöt rinnastetaan 64 §:n mukaan elinkeinonharjoittajiin.

Pykälän 2 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen myynteihin kuluttajan asemassa oleville oikeushenkilöille, joita ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ei sovellettaisi käännettä verovelvollisuutta. Säännös olisi tarpeen, jotta menettely olisi tässä suhteessa mahdollisimman yhdenmukainen koko Yhteisön alueella.

134 a §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 f §:n 2 ja 3 momenttiin sisältyneet säännökset.

Pykälän 1 momentin mukaan verovelvollisen olisi ilmoitettava sähköisesti kaikista toimitettuja tietoja koskevista muutoksista sekä toiminnan päättymisestä ja muuttumisesta. Säännös perustuisi arvonlisäverodirektiivin 360 ja 369 c artiklaan.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinto määräisi aloittamisilmoituksessa annettavat tunnistetiedot sekä 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten antotavan.

134 b §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 g §:n 4 momenttiin sisältynyt säännös.

Pykälän mukaan Verohallinto ilmoittaisi verovelvolliselle, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, tunnistamisrekisteriin liittyvistä rekisteröintiä koskevista toimenpiteistään sähköisesti. Verohallinto antaisi asianosaisen pyynnöstä valituskelpoisen päätöksen rekisteröintiäsiassa 175 §:n 2 momentin perusteella.

134 c §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 h §:n 4 ja 5 momenttiin sisältyneet menettelysäännökset. Pykälä perustuu arvonlisäverodirektiivin 366 ja 369 h artiklaan.

Pykälän 1 momentin mukaan veroilmoitus olisi tehtävä euroina. Jos verovelvollisen tunnistamisjäsenvaltio on sellainen jäsenvaltio, joka ei ole ottanut käyttöön euroa, se voi vaatia ilmoituksen tehtäväksi sen kansallisessa valuutassa. Muuna valuuttana kuin euroina tapahtuvien myyntien osalta veroilmoituksessa käytettäisiin Euroopan keskuspankin julkaisemaa verokauden viimeisen päivän valuuttakurssia.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinto määrittäisi sähköisen ilmoituksen antotavan.

134 d §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 i §:n 1 momenttiin sisältynyt säännös. Pykälä perustuu arvonlisäverodirektiivin 367 ja 369 i artiklaan.

Pykälän mukaan maksun yhteydessä on viitattava asianomaiseen veroilmoitukseen. Vero olisi maksettava Suomeen Verohallinnon määräämälle euromääräiselle pankkitilille.

134 e §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 k §:ään sisältynyt säännös. Pykälä koskisi erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuutta. Säännös perustuu arvonlisäverodirektiivin 369 ja 369 k artiklaan.

134 f §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 l §:ään sisältynyt säännös.

Pykälässä säädettäisiin erityisjärjestelmiä koskevien menettelysäännösten suhteesta lain muihin menettelyä koskeviin säännöksiin. Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltiona on Suomi, sovellettaisiin pääsääntöisesti lain 13—22 luvun menettelysäännöksiä. Tämä koskisi lähtökohtaisesti sekä Suomeen että muihin jäsenvaltioihin tilitettävää veroa. Lain menettelysäännöksiä sovellettaisiin myös verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltiona on toinen jäsenvaltio, Suomeen suoritettavan veron osalta. Näistä pääsäännöistä tehtävät poikkeukset ja yleisiä menettelysääntöjä täydentävät säännökset sisältyisivät 134 g—134 r §:iin.

Lain aineellisia säännöksiä sovellettaisiin erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen vain Suomeen suoritettavan veron osalta eli siltä osin kuin Suomi on kulutusjäsenvaltio.

134 g §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 m §:ään sisältynyt säännös.

Pykälän mukaan ajallista kohdistamista koskevia 13 luvun säännöksiä ei sovellettaisi erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

134 h §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 n §:ään sisältynyt säännös.

Pykälän 1 momentin tekstiä tarkennettaisiin siten, että veron maksamiselle 147 §:n 1 momentissa säädettyä määräaikaa ei sovellettaisi erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluviin liiketoimiin.

Pykälän 2 momenttiin siirrettäisiin nykyiseen 133 n §:n 2 momenttiin sisältyvä säännös.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisesti verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan nykyisin seuraaville verokausille. Verohallinto palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron, ellei verovelvollinen halua vyöryttää sitä seuraavalle tilikaudelle. Sääntelyä muutettaisiin siten, että näissä harvinaisissa tilanteissa vähentämättä jäänyttä määrää ei enää vyörytetäisi seuraaville verokausille, vaan määrä palautettaisiin verovelvolliselle. Muutos perustuisi täytäntöönpanoasetuksen 61 artiklan 1 kohtaan, jonka mukaan arvonlisäveroilmoitukseen sisältyviin lukuihin voidaan sen toimittamisen jälkeen tehdä muutoksia ainoastaan muuttamalla kyseistä ilmoitusta eikä aikaisemalla jotakin myöhempää ilmoitusta.

134 i §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 o §:ään sisältynyt säännös. Pykälän mukaan erityisjärjestelmää koskevat asiat käsiteltäisiin Verohallinnossa.

Suomen Verohallinnolle annettaisiin aloittamis- ja veroilmoitukset silloin, kun tunnistamisjäsenvaltio on Suomi. Se hoitaisi myös verotukseen ja valvontaan liittyvät asiat Suomeen suoritettavan veron osalta silloin, kun tunnistamisjäsenvaltio on toinen jäsenvaltio. Verohallinto vastaisi hallinnollisen yhteistyön asetuksen mukaisena toimivaltaisena viranomaisena jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta ja maksujen välityksestä.

134 j §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 p §:ään sisältynyt säännös. Pykälä koskisi ja selkeyttäisi

ilmoitusvelvollisuutta koskevien säännösten suhdetta lain yleisiin menettelysäännöksiin.

Pykälän 1 momentin mukaan lain 161, 162 ja 162 a §:n sekä 164 §:n 1 momentin ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä ei sovellettaisi erityismenettelyä käyttävän verovelvollisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluviin liiketoimiin. Merkitystä ei olisi sillä, onko tunnistamisjäsenvaltio Suomi vai muu jäsenvaltio.

Pykälän 2 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovellettaisiin, mitä yhteenvetoilmoituksesta säädetään 164 §:n 3 momentissa ja 165 §:ssä.

134 k §. Säännös vastaisi sisällöltään nykyistä 133 q §:ää, mutta sen soveltamisala tarkistettaisiin kattamaan myös unionin erityisjärjestelmä. Pykälässä selkeytetään erityisjärjestelmään liittyvän rekisteröinnin suhdetta lain yleisiin menettelysäännöksiin.

Pykälän 1 momentti koskisi kolmansien maiden erityisjärjestelmää. Tätä järjestelmää käyttävää Yhteisöön sijoittautumatonta verovelvollista ei rekisteröitäisi 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin vaan verovelvollinen merkittäisiin 133 g §:ssä tarkoitettuun tunnistamisrekisteriin.

Pykälän 2 momentti koskisi unionin erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista, jonka tunnistamisvaltio on muu kuin Suomi. Tällaista verovelvollista ei myöskään rekisteröitäisi 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin vaan verovelvollinen merkittäisiin 133 g §:ssä tarkoitettuun tunnistamisrekisteriin. Säännös on tarpeen, koska arvonlisäverodirektiivin 369 d artiklan mukaan erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi tämän järjestelmän piiriin kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa.

Pykälän nykyisen 2 momentin säännös siirtyisi 3 momentiksi. Tekstiä tarkennettaisiin lisäämällä viittaus kulutusjäsenvaltioon sijoittautumatonta verovelvollista koskevaan 2 momenttiin.

134 l §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 r §:ään sisältynyt säännös, jonka mukaan toiseen jäsenvaltioon suoritettavaan veroon ei sovellettaisi

lain veron määräämistä koskevia säännöksiä. Säännöstä tarkennettaisiin koskemaan vain erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia liiketoimia.

Nykyisen 133 r §:n 2 momentin mukaan verovelvolliseen, jonka tunnistamisvaltio on Suomi, voidaan soveltaa 182 §:n säännöksiä veronkorotuksesta. Täytäntöönpanoasetuksen 63 a artiklan 3 kohdan mukaan asianomainen kulutusjäsenvaltio vastaa arvonlisäveron kantamiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Tämän vuoksi mainittua säännöstä ei sisällytettäisi arvonlisäverolakiin.

134 m §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 s §:ään sisältynyt säännös, johon sisältyvät erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen Suomeen maksettavan veron määräämistä koskevat erityissäännökset.

Selkeyden vuoksi pykälän 2 momenttiin lisättäisiin viittaus verotililain (604/2009) 23 §:ään.

Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin viittaus muualle Yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneita verovelvollisia koskevaan 133 p §:n 1 momenttiin.

134 n §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 t §:ään sisältynyt säännös, jonka mukaan toiseen jäsenvaltioon suoritettavaan veroon ei sovellettaisi lain ohjausta ja ennakkoratkaisua koskevia säännöksiä.

134 o §. Yhteisiin menettelysäännöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 u §:ään sisältynyt liikaa maksetun veron palauttamista koskeva säännös. Pykälän 1 momenttia tarkennettaisiin siten, että säännöstä sovelletaan silloin, kun on kyse erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista. Pykälän 2 momentin viittauksiin tehtäisiin säännösmuutoksista johtuvat tarkistukset.

Täytäntöönpanoasetuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaan arvonlisäveroilmoitukseen sisältyviin lukuihin voidaan sen toimittamisen jälkeen tehdä muutoksia ainoastaan muuttamalla kyseistä ilmoitusta eikä aikaisemalla jotakin myöhempää ilmoitusta. Artiklan 2 kohdan mukaan muutokset on toimitettava sähköisesti tunnistamisjäsenvaltiolle kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli määrä toimittaa. Artiklan 2 kohdan 2 alakohdan mukaan tällä

ei kuitenkaan ole vaikutusta arvonlisäveron vahvistamista ja muutoksia koskeviin kulusjäsenvaltion sääntöihin.

Täytäntöönpanoasetuksen 63 artiklan 1 kohdan mukaan tunnistamisjäsenvaltion, joka vastaanottaa veroilmoituksella ilmoitettua suuremman maksun, on palautettava liikaa maksettu määrä suoraan asianomaiselle verovelvolliselle. Artiklan 2 kohdan mukaan jos tunnistamisjäsenvaltio on vastaanottanut myöhemmin virheelliseksi todetun arvonlisäveroilmoituksen mukaisen määrän ja jakanut tuon määrän kulusjäsenvaltioille, kulusjäsenvaltioiden on palautettava oma osuutensa liikaa maksetusta määrästä suoraan asianomaiselle verovelvolliselle.

Hallinnollisen yhteistyön asetuksen 46 artiklan 3 kohdan mukaan tunnistamisjäsenvaltiolla on oikeus pidättää niiden unionin järjestelmään liittyvien maksujen osalta, jotka siirretään kulusjäsenvaltioon vuoden 2015 alusta vuoden 2016 loppuun saakka 30 prosenttia ja vuoden 2017 alusta vuoden 2018 loppuun saakka 15 prosenttia. Tämän vuoksi täytäntöönpanoasetuksen 63 artiklan 3 kohdan mukaan jos liikaa maksetut määrät koskevat vuoden 2018 viimeistä ja sitä edeltäviä ilmoituskautia, tunnistamisjäsenvaltion on kuitenkin palautettava asianomainen osuus asetuksen mukaisesti pidätetystä määrästä, ja kulusjäsenvaltion on palautettava liikaa maksettu määrä vähennettynä määrällä, jonka tunnistamisjäsenvaltio tulee palauttamaan.

134 p §. Yhteisiin menettelysääntöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 v §:ään sisältynyt liikaa maksetun veron palauttamista ja sille laskettua korkoa koskeva säännös.

Pykälän 2 momentin viittaus 133 n §:n 2 momentissa tarkoitettulle verolle laskettavalle korolle poistettaisiin tarpeettomana 134 h §:n 2 momentin palautusmenettelyä koskevan muutoksen johdosta. Korko 134 h §:n 2 momentin perusteella palautettavalle määrälle laskettaisiin veron maksupäivästä.

134 q §. Yhteisiin menettelysääntöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 x §:ään sisältynyt säännös.

134 r §. Yhteisiin menettelysääntöksiin siirrettäisiin aikaisemmin 133 y §:ään sisältynyt säännös. Säännökseen lisättäisiin viit-

taukset unionin erityisjärjestelmää koskevaan 133 m ja 133 o §:ään sekä nykyinen 133 k §:n viittaus tarkistettaisiin koskemaan 134 e §:ää. Nykyinen viittaus 133 f §:ään tarkistettaisiin lisäksi koskemaan yhteisten menettelysäännösten 134 a §:ää.

II OSA

13 luku Ajallinen kohdistaminen

Nykyisen lain 134 §:n edellä oleva 13 luvun otsikko siirtyisi 135 §:n edelle.

135 §. Nykyisen lain 134 §:ään sisältyvä säännös otettaisiin lain 135 §:ään.

135 a §. Nykyisen lain 135 §:ään sisältyvä säännös otettaisiin lakiin lisättävään 135 a §:ään.

136 §. Pykälässä oleva viittaus nykyisen lain 135 §:ään poistettaisiin tarpeettomana.

150 §. Pykälän 2 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

156 a §. Pykälän 2 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

173 a §. Pykälän 1 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

188 a §. Selkeyden vuoksi pykälän 2 momenttiin lisättäisiin viittaus verotililain 23 §:ään.

209 a §. Pykälän 2 ja 4 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

1.2 Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön (1266/1996)

Palvelujen verotuspaikka

Vuoden 2015 alusta Yhteisöön sijoittautuneiden myyjien Yhteisöön sijoittautuneille kuluttajille suorittamien radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen verotuspaikka muuttuu myyjän

sijoittautumisvaltiosta ostajan sijoittautumisvaltioksi. Tällaisten palvelujen verotuspaikka olisi siten kaikissa tilanteissa ostajan sijoittautumispaikka.

Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille myydyt radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut ja telepalvelut verotettaisiin kuten nykyisinkin myyjän sijoittautumispaikasta riippumatta Suomessa. Vastaavasti Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneiden myyjien muihin jäsenvaltioihin ja Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille suorittamia radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja ja telepalveluja ei edelleenkään verotettaisi Suomessa. Ahvenanmaata koskevassa erillislaissa ei tarvitsisi tältä osin säätää verottamatta jättämisen tai kaksinkertaisen verotuksen esittämiseen liittyvistä tilanteista.

Erityisjärjestelmät

Vastaavasti kuin nykyinen kolmansien maiden erityisjärjestelmä uusi unionin erityisjärjestelmä koskisi vain myyntiä Yhteisön alueelle sijoittautuneille kuluttajille, joten sitä ei sellaisenaan sovellettaisi ostajan ollessa sijoittautunut maakuntaan. Koska arvonnäverodirektiivi ei säätele Ahvenanmaan maakunnassa sovellettavaa verotusmenettelyä, se ei estä Suomea kuitenkaan säätämästä tällaisesta erityisjärjestelmästä. Tilanteissa, joihin ei sovelleta erityisjärjestelmää, vero suoritettaisiin kulutusjäsenvaltioon yleisessä verotusmenettelyssä.

Verotuspaikkadirektiivillä muutetun arvonnäverodirektiivin ja täytäntöönpanoasetuksen mukaan, silloin kun unionin erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on Yhteisön alueella, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka. Jos erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on Yhteisön ulkopuolella mutta hänellä on useita kiinteitä toimipaikkoja Yhteisössä, verovelvollinen voi valita tunnistamisjäsenvaltioksi minkä tahansa jäsenvaltion, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka. Erityisjärjestelmää ei sovelleta radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin ja telepalveluihin, jotka suoritetaan jäsenvaltiossa, jossa ve-

rovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka.

Ahvenanmaata koskevan erillislain 25 b §:n mukaan nykyistä kolmansien maiden erityisjärjestelmää voidaan soveltaa myös silloin, kun sähköisiä palveluja myydään Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneelle kuluttajalle. Jos tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, myyjän tulee kuitenkin ilmoittaa ja maksaa verot maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille suoritetuista myynneistä erikseen suoraan Suomen Verohallinnolle. Jos tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi ja myyjän liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa, erityisjärjestelmää ei 25 d §:n mukaan kuitenkaan sovelleta maakuntaan sijoittautuneelle ostajalle myytyihin sähköisiin palveluihin.

Nykyinen kolmansien maiden erityisjärjestelmä laajennettaisiin kattamaan myös Ahvenanmaan maakunnan osalta sähköisten palvelujen lisäksi radio- ja televisiolähetyspalvelut sekä telepalvelut.

Unionin erityisjärjestelmän edellytykset täyttävä myyjä, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, voisi soveltaa uutta erityisjärjestelmää Manner-Suomeen ja Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille suoritettuihin palveluihin. Myyjän tulisi kuitenkin ilmoittaa ja maksaa verot Ahvenanmaan maakuntaa sijoittautuneille kuluttajille suoritetuista myynneistä erikseen suoraan Suomen Verohallinnolle, sillä muut jäsenvaltiot eivät olisi velvollisia soveltamaan näihin myynneihin erityisjärjestelmää. Jos tällaisella myyjällä olisi liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Ahvenanmaan maakunnassa tai kiinteä toimipaikka muualla Suomessa, erityisjärjestelmää ei kuitenkaan sovellettaisi näiden palvelujen myyntiin maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille. Mikäli unionin erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tunnistamisjäsenvaltio olisi Suomi, erityisjärjestelmää ei sovellettaisi Manner-Suomeen tai Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille suoritettuihin palveluihin.

Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautunut elinkeinonharjoittaja voisi soveltaa unionin erityisjärjestelmää radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen tai telepal-

velujen myyntiin toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille, jos hän täyttää järjestelmän edellytykset. Jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka olisi maakunnassa tai muutoin Yhteisön ulkopuolella, tunnistamisjäsenvaltio olisi hänen valintansa mukaan jokin niistä jäsenvaltioista, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka. Jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka olisi muualla Suomessa tai toisessa jäsenvaltiossa, tunnistamisjäsenvaltio olisi jäsenvaltio, jossa tämä kotipaikka sijaitsee. Jos myyjä olisi sijoittautunut vain Ahvenanmaalle, hän voisi soveltaa kolmansien maiden järjestelmää, mutta ei unionin järjestelmää.

Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautunut myyjä, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, voisi soveltaa unionin erityisjärjestelmää muihin jäsenvaltioihin, mutta ei Manner-Suomeen tai Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille suoritettuihin radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin tai telepalveluihin. Maakuntaan sijoittautunut myyjä, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, voisi soveltaa unionin erityisjärjestelmää muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille suoritettuihin radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin tai telepalveluihin samoin kuin Manner-Suomeen sijoittautuneille kuluttajille suoritettuihin kyseisiin palveluihin, jos hänellä ei ole kiinteää toimipaikkaa Manner-Suomessa, mutta ei maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille suoritettuihin palveluihin.

6 a §. Pykälän 1 ja 2 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

7 §. Ahvenanmaata koskevan erillislain 7 §:ään sisältyvät Ahvenanmaahan liittyvät verorajasta johtuvat immateriaalipalvelujen sekä radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen myyntimaata koskevat erityissäännökset.

Pykälän 1 momentin mukaan 69 h ja 69 i §:ää sovellettaessa Ahvenanmaan ei katsota olevan Yhteisön ulkopuolella. Säännöksen perusteella Suomeen sijoittautuneen myyjän maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille myymät palvelut eivät jää verotuksen ulkopuolelle. Pykälän 2 momentti koskee ti-

lannetta, jossa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yritys myy edellä mainitun palvelun Ahvenanmaalle sijoittautuneelle kuluttajalle. Verottamatta jäämisen estämiseksi tällainen myynti verotetaan Suomessa. Pykälän 3 momentti koskee tilannetta, jossa radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun ja telepalvelun myyjä on sijoittautunut Ahvenanmaalle ja ostaja muuhun jäsenvaltioon kuin Suomeen. Kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tällaisesta myynnistä ei kanneta veroa Suomessa.

Vuoden 2015 alusta kuluttajalle myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen verotuspaikka on arvonlisäverolain 69 i §:n perusteella kaikissa tilanteissa ostajan sijoittautumipaikka. Tämän vuoksi pykälän 1 ja 2 momentin viittaus kyseisiin palveluihin koskevaan arvonlisäverolain 69 i §:ään sekä säännöksen 3 momentti poistettaisiin tarpeettomana.

Ehdotetun arvonlisäverolain 69 i §:n mukaan Suomeen sijoittautuneelle kuluttajalle myydyt radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut verotettaisiin Suomessa, jos kuluttaja olisi sijoittautunut tänne. Tämä merkitsisi toisaalta sitä, että tällaisten palvelujen verotuspaikka siirtyisi Suomeen, kun myyjänä on toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yritys ja ostajana suomalainen kuluttaja. Toisaalta tämä merkitsisi sitä, että tällaisten palvelujen verotuspaikka siirtyisi toiseen jäsenvaltioon, kun myyjänä on Suomeen sijoittautunut yritys ja ostajana toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut kuluttaja. Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneen myyjien suorittamien tai Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille kuluttajille myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen sekä telepalvelujen osalta ei tapahtuisi muutoksia.

Pykälän 2 momentin 1 kohdassa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Pykälän 2 momentin 3 kohdassa käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmukaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi näiltä osin ennallaan.

14 §. Pykälässä käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmukaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

24 §. Pykälän 3 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

25 b §. Pykälässä säädetään nykyisin sähköisiä palveluja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisesta tilanteessa, jossa palvelu myydään kolmannelle maasta Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneelle kuluttajalle. Säännöksen mukaan nykyistä kolmansien maiden erityisjärjestelmää voidaan soveltaa myös Ahvenanmaalle sijoittautuneille kuluttajille tapahtuviin sähköisten palvelujen myynteihin.

Nykyisen erityisjärjestelmän soveltamisala laajennettaisiin kattamaan myös Ahvenanmaalle sijoittautuneille kuluttajille myytävät telepalvelut sekä radio- ja televisiolähetyspalvelut. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin asiaa koskevat tarkistukset. Lisäksi momentissa käytetyt ostajan sijoittautumiseen liittyvät käsitteet yhdenmukaistettaisiin arvonlisäverodirektiivissä ja täytäntöönpanoasetuksessa käytetyn terminologian kanssa.

Pykälään 1 momenttia muutettaisiin siten, että säännös kattaisi myös unionin erityisjärjestelmän tilanteissa, joissa myyjän tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi. Tilanteissa, joissa tunnistamisjäsenvaltio olisi Suomi, kyseisten palvelujen sekä Manner-Suomessa että Ahvenanmaalla tapahtuvaan myyntiin sovellettaisiin yleistä verotusmenettelyä.

Pykälän 2 momentissa säädetään poikkeuksista erityisjärjestelmän soveltamiseen tilanteissa, joissa myyjän tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi. Myyjän tulisi tällöin antaa veroilmoitus ja maksaa vero Ahvenanmaalle sijoittautuneille kuluttajille tapahtuvista myynneistä erikseen suoraan Suomen Verohallinnolle. Tällaisiin myyjiin sovellettaisiin muilta osin Suomessa erityisjärjestelmän mukaista verotusmenettelyä. Pykälän 2 momentin soveltamisala laajennettaisiin kattamaan myös unionin erityisjärjestelmä.

Pykälän 3 momentissa täsmennetään arvonlisäverolain 133 e §:n 3 momentin kuluusjäsenvaltion käsitettä tilanteissa, joissa palvelu myydään Ahvenanmaalle sijoittautuneelle ostajalle. Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin viittaus muualle Yhteisöön kuin kuluusjäsenvaltioon sijoittautuneita verovelvollisia koskevaan 133 l §:n 4 momenttiin. Kuluusjäsenvaltion katsottaisiin olevan myös näissä tilanteissa olevan Suomi.

25 c §. Pykälässä säädetään nykyisen sähköisiä palveluja koskevan erityisjärjestelmän soveltamisesta Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneeseen myyjään. Säännöksen mukaan Ahvenanmaalle sijoittautunut myyjä voi käyttää nykyistä kolmansien maiden erityisjärjestelmää sen estämättä, että hänet on merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin Suomessa.

Erityisjärjestelmiä koskevien muutosten takia 1 momentin viittaus nykyistä erityisjärjestelmää koskevaan 12 lukuun tarkennettaisiin koskemaan 133 d §:ää.

Pykälän 1 momentissa käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

Pykälän 3 momentin viittaus 133 q §:ään tarkistettaisiin koskemaan 134 k §:n 1 momenttia. Säännöksen soveltamisala säilyisi ennallaan.

25 d §. Pykälässä säädetään nykyistä sähköisiä palveluja koskevaa erityisjärjestelmää käyttävän Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneen myyjän Ahvenanmaan sisäiseen myyntiin sovellettavasta verotusmenettelystä silloin, kun tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi. Säännöksen mukaan Ahvenanmaan sisäiseen kuluttajamyynntiin ei tällöin sovelleta nykyistä erityisjärjestelmää. Säännöksen sanamuoto laajennettaisiin kattamaan myös telepalvelut sekä radio- ja televisiolähetyspalvelut.

Säännöksen soveltamisala laajennettaisiin kattamaan myös unionin erityisjärjestelmä. Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneen myyjän Ahvenanmaan sisäiseen kuluttajamyynntiin ei sovellettaisi unionin erityisjärjestelmää, jos maakuntaan sijoittautuneen verovelvollisen tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi. Tällainen verovelvollinen soveltaisi erityisjärjestelmää vain kyseisten palve-

lujen myyntiin Manner-Suomeen ja muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille. Sen sijaan maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille tapahtuvasta myynnistä suoritettava vero ilmoitettaisiin ja maksettaisiin yleisessä verotusmenettelyssä. Jos maakuntaan sijoittautuneella myyjällä on kiinteä toimipaikka Manner-Suomessa, erityisjärjestelmää ei kuitenkaan sovellettaisi myöskään Manner-Suomeen sijoittautuneille kuluttajille tapahtuvaan myyntiin.

Myös tilanteissa, joissa Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneen myyjän tunnistamisvaltio on Suomi, unionin erityisjärjestelmää sovellettaisiin vain kyseisten palvelujen myyntiin muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille kuluttajille. Sen sijaan maakuntaan sijoittautuneille kuluttajille samoin kuin Manner-Suomeen sijoittautuneille kuluttajille tapahtuvasta myynnistä suoritettava vero tilitettäisiin yleisessä verotusmenettelyssä.

Pykälässä käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi tältä osin ennallaan.

25 e §. Pykälässä säädetään erityisjärjestelmää käyttävän Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneen myyjän vähennys- ja palautusoikeudesta. Koska Ahvenanmaalle sijoittautunut erityisjärjestelmää käyttävä myyjä

on sijoittautunut Suomeen, hänellä on toisin kuin muilla erityisjärjestelmää soveltavilla verovelvollisilla normaali vähennysoikeus Suomessa tehdyistä hankinnoista.

Pykälässä käytetty käsite kotipaikka muutettaisiin käsitteeksi liiketoiminnan kotipaikka. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi tältä osin ennallaan.

2 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 2015 alusta.

Lakeja sovellettaisiin niihin palveluihin, jotka on suoritettu lain voimaantultua. Ennen lain voimaantuloa suoritettuihin ennakkomaksuihin sovellettaisiin aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä.

Neuvoston asetuksen N:o 967/2012 2 artiklan mukaan Yhteisöön tai kulutusvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen voi antaa arvonlisäverolain 133 f tai 133 m §:ssä tarkoitettun aloittamisilmoituksen erityisjärjestelmiin rekisteröitymistä varten jo 1 päivästä lokakuuta 2014 alkaen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 11 §, 71 §:n 6 kohta, 133 r—133 y §, sellaisina kuin niistä ovat, 71 §:n 6 kohta laissa 1767/1995, 133 r ja 133 t § laissa 971/2002, 133 s § laissa 605/2009 ja 529/2010, 133 u § laeissa 331/2005 ja 605/2009 sekä 133 v—133 y § laissa 605/2009,

muutetaan 10 §, 13 a §:n 1 momentti, 26 b §:n 1 momentti, 63 d §:n 1 ja 2 momentti, 63 g §:n 1 kohta, 65 ja 66 §, 69 c §:n 2—4 momentti, 69 g §, 69 h §:n 1 momentti, 69 i §, 69 j §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto, 70 b §, 72 i §:n 2 momentti, 78 a §:n ruotsinkielinen sanamuoto, 89 §:n 2 momentti, 123 §:n 3 momentti, 131 §:n 1 momentti, 12 a luvun otsikko, 133 d—133 h §, 133 i §:n 1 momentti, 133 k—133 q, 134 ja 135 §, 136 §:n 1 momentti, 150 §:n 2 momentti, 156 a §:n 2 momentti, 173 a §:n 1 momentti, 188 a §:n 2 momentti ja 209 a §:n 2 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 10, 65 ja 66 §, 69 c §:n 2—4 momentti, 69 g §, 69 h §:n 1 momentti, 69 i §, 69 j §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto, 133 i §:n 1 momentti ja 136 §:n 1 momentti laissa 886/2009, 13 a §:n 1 momentti ja 133 o § laissa 529/2010, 26 b §:n 1 momentti laissa 1767/1995, 63 d §:n 1 ja 2 momentti laissa 1392/2010, 63 g §:n 1 kohta, 78 a §:n ruotsinkielinen sanamuoto ja 89 §:n 2 momentti laissa 1486/1994, 70 b § laeissa 763/1999 ja 915/2001, 72 i §:n 2 momentti laissa 763/1999, 123 §:n 3 momentti, 150 §:n 2 momentti ja 156 a §:n 2 momentti laissa 1359/2009, 131 §:n 1 momentti laeissa 1486/1994, 940/1999, 686/2010 ja 1202/2011, 12 a luvun otsikko, 133 l, 133 m ja 133 q § laissa 971/2002, 133 d ja 133 e § laeissa 971/2002 ja 886/2009, 133 f—133 h, 133 k ja 133 n § laeissa 971/2002 ja 529/2010, 133 p § ja 188 a §:n 2 momentti laissa 605/2009, 134 §, 173 a §:n 1 momentti sekä 209 a §:n 2 ja 4 momentti laissa 399/2012, sekä

lisätään 133 d §:n edelle uusi väliotsikko, 133 k §:n edelle uusi väliotsikko ja 134 §:n edelle uusi väliotsikko sekä lakiin uusi 134 a—134 r ja 135 a § seuraavasti:

10 §

Ulkomaalaisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka liiketoiminnan kotipaikka on ulkomailla.

13 a §

Verohallinto voi kahden tai useamman elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdettava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovelvollisuusryhmä*). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

26 b §

Tavaraa ei katsota hankitun 26 a §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavarän:

1) Suomessa suoritettavaa, hänelle myytävää tavarän arviointia tai tavaraan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan työn jälkeen hänelle siihen jäsenvaltioon, josta tavara alun perin kuljetettiin;

2) väliaikaisesti hänen myymäänsä palvelua varten;

3) väliaikaisesti sellaista tarkoitusta varten, joka oikeuttaisi täysin tullittoman väliaikaisen maahantuontimenettelyn soveltamiseen,

jos kyseessä olisi tuonti Yhteisön ulkopuolelta;

4) 63 c §:ssä tarkoitettua myyntiä varten; tai

5) 70, 72 a tai 72 d §:ssä tarkoitetun myynnin toteuttamiseksi.

63 d §

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Suomessa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne täällä. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Suomessa, jos ostajalla on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Suomessa, jos ostajan liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotettuna 63 f §:ssä tarkoitetulla tavalla tavarankuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

1) ostajana on elinkeinonharjoittaja, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole kuljetuksen päättymisvaltiossa eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

65 §

Elinkeinoharjoittajalle, joka toimii tässä ominaisuudessaan, luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan ostajan täällä sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan, ellei jäljempänä toisin säädetä. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteään toimipaikkaan, se on myyty Suomessa, jos ostajan liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

66 §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta, ellei jäljempänä toisin säädetä. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, se on myyty Suomessa, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

69 c §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu kuljetusvälineen muu kuin lyhytaikainen vuokrauspalvelu on myyty Suomessa, jos ostaja on sijoittautunut tänne tai ostajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on täällä.

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutetun huvikäyttöön tarkoitetun vesialuksen muu kuin lyhytaikainen vuokrauspalvelu on myyty Suomessa, jos vesialus luovutetaan ostajan käyttöön täällä ja se luovutetaan myyjän täällä sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettua huvikäyttöön tarkoitetun vesialuksen muuta kuin lyhytaikaista vuokrauspalvelua ei ole myyty Suomessa, jos tällainen vesialus luovutetaan ostajan käyttöön toisessa valtiossa ja se luovutetaan myyjän tässä valtiossa sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

69 g §

Elinkeinoharjoittajalle luovutettu 80 §:ssä tarkoitettu matkatoimistopalvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, on se myyty Suomessa, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

69 h §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettua immateriaalipalvelua ei ole myyty Suomessa, jos palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Yhteisön ulkopuolelle tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Yhteisön ulkopuolella.

69 i §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

69 j §

Sähköisillä palveluilla tarkoitetaan seuraavia sähköisesti suoritettavia palveluja:

- 1) verkkosivujen luovuttaminen ja isännöinti (hosting) sekä ohjelmien ja laitteistojen etäylläpito;
- 2) ohjelmistojen luovuttaminen ja niiden päivitys;
- 3) kuvien, kirjoitusten ja tietojen luovuttaminen sekä tietokantojen antaminen käyttöön;
- 4) musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapelien, sekä poliittisten lähetysten ja tapahtumien ja kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien tarjoaminen;
- 5) etäopetuspalvelujen suorittaminen;
- 6) 1—5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen kaltaiset palvelut.

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 40 euroa.

Veroa ei suoriteta tavarain tai tavanimukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavararyhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vienyt tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuontin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarain tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 170 euroa.

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä lentokentällä sijaitsevassa, tullikoodeksin 99 artiklassa tarkoitettussa tullivarastossa tai 72 j §:ssä tarkoitettussa varastossa yhteisön ulkopuolelle matkustavalle. Henkilölle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Norjassa, saadaan verotta myydä kuitenkin vain alkoholi-juomia, tupakkavalmisteita, suklaa- ja maakeistuuotteita, hajusteita, kosmeettisia aineita ja toaletti- ja kosmetiikkavalmisteita.

72 i §

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös muihin tavaroihin, jos tavarat on tarkoitettu elinkeinonharjoittajalle 70 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua tavarain myyntiä ilma-aluksen varustamista varten, 70 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohdassa sekä 2 momentissa tai 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettuja myyntejä varten taikka matkatavaroina mukaan otettavien tavaroiden myyntiä varten 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettussa paikassa toiseen jäsenvaltioon matkustavalle.

89 §

Kun maahantuojana on muu kuin elinkeinonharjoittaja tai arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitty oikeushenkilö, tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman veron perusteena on tietovälineen ja atk-erikoisohjelman yhteisarvo.

123 §

Sijoittautumisvaltiolla tarkoitetaan valtiota, jossa elinkeinonharjoittajalla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta hän suorittaa liiketoimia.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena tavarain tai palvelun hankintaan sisältyvä vero, jos hankinta liittyy:

1) toimintaan, josta ei suoriteta veroa 56 ja 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e tai 72 h §:n perusteella;

2) edellä 41 §:ssä tarkoitetun rahoituspalvelun, 44 §:ssä tarkoitetun vakuutuspalvelun tai 59 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen verottomien seteleiden ja kolikkojen myyntiin, jos ostajana on elinkeinonharjoittaja, jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa yhteisössä tai jos myynti liittyy välittömästi Yhteisön ulkopuolelle vietäväksi tarkoitettuihin tavariin;

3) toimintaan, josta ostaja on verovelvollinen 8 a—8 c §:n perusteella; tai

4) ulkomailla tapahtuvaan myyntiin, joka olisi aiheuttanut verovelvollisuuden tai oikeuttanut 1—3 kohdassa tarkoitettuun palautukseen, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa.

12 a luku

Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät

Yhteisöön sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettava erityisjärjestelmä

133 d §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää tässä pykälässä ja 133 e—133 j §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollinen myy radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun tai telepalvelun muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, joka on sijoittautunut Yhteisöön tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Yhteisössä.

133 e §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei arvonlisäverodirektiivin 214 artiklan nojalla muuten kuin tämän

erityisjärjestelmän johdosta vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi Yhteisössä.

Tunnistamisjäsenvaltiona pidetään 133 d §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää sovellettaessa jäsenvaltiota, johon Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ottaa yhteyttä ilmoittaakseen 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan alkamisesta.

Kulutuskäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu arvonlisäverodirektiivin 58 artiklan mukaan suoritetaan.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

Verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja;

2) voidaan muuten olettaa hänen verollisen toimintansa päättyneen;

3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä; tai

4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun rekisteriin merkitään myös sellainen Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen, joka on valinnut tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja joka on tämän johdosta rekisteröity asianomaisen jäsenvaltion tunnistamisrekisteriin.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kunkin verokaudelta riippumatta siitä, onko radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

1) verovelvollisen tunnistamisnumero;
2) eriteltyinä jokaista kulutusjäsenvaltiota varten, jossa veroa on suoritettava, verokauden aikana myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron kokonaisuus kunkin verokauden osalta ja sovellettava verokanta;

3) 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Eriyisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 i §

Edellä 133 h §:n 1 momentissa tarkoitettua verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilittävänä verona 133 h §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

— — — — —
Muualle Yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneisiin verovelvollisiin sovellettava erityisjärjestelmä

133 k §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää tässä pykälässä ja 133 l—133 q §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollinen myy radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun tai telepalvelun muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, joka on sijoittautunut

kulutusjäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on kulutusjäsenvaltiossa.

133 l §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Yhteisössä mutta jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa kulutusjäsenvaltiossa.

Tunnistamisjäsenvaltiona pidetään 133 k §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää sovellettaessa jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on liiketoiminnan kotipaikka tai, jos hänen liiketoimintansa kotipaikka ei ole Yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka.

Verovelvollisen, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole Yhteisössä mutta jolla on useita kiinteitä toimipaikkoja Yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä erityisjärjestelmää. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan tätä päätöstään kyseisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Kulutusjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu arvonnäködirektiivin 58 artiklan mukaan suoritetaan.

133 m §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 k §:ssä tarkoitettua toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 n §

Edellä 133 m §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien myyntien osalta 172 §:ssä

tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Yksilökohtaisena tunnistamisnumerona käytetään tunnistetta, joka verovelvolliselle on aikaisemmin annettu verovelvollisuuteen liittyvien velvoitteiden täyttämiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen suljetaan erityisjärjestelmän ulkopuolelle, jos:

1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja;

2) voidaan muuten olettaa hänen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa päättyneen;

3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä; tai

4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, merkitään 133 g §:n 1 momentissa tarkoitettuun tunnistamisrekisteriin Suomessa tapahtuneista erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista myynneistä. Yksilökohtaisena tunnistamisnumerona käytetään tunnistamisvaltion verovelvolliselle antamaa arvonlisäverotunnistetta.

133 o §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kultakin verokaudelta riippumatta siitä, onko radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

1) verovelvollisen tunnistamisnumero;

2) eriteltyinä jokaista kulutusjäsenvaltiota varten, jossa veroa on suoritettava, verokauden aikana myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja sovellettava verokanta;

3) 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Jos verovelvollisella on Suomessa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi muualla Yhteisössä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka, josta palvelut luovutetaan, veroilmoituksessa

on lisäksi ilmoitettava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien palvelujen kokonaisarvo kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka, sekä kyseisen kiinteän toimipaikan tunnistamisnumero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 p §

Edellä 133 o §:n 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilitettävänä verona 133 o §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä.

133 q §

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen, jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa Suomessa, ei saa tehdä 10 luvussa tarkoitettua vähennystä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaan liittyvistä hankinnoista, jollei 2 momentissa toisin säädetä. Sen sijaan verovelvollisella on, sen estämättä, mitä 122 §:n 1 momentissa säädetään, oikeus saada 122 §:ssä tarkoitettu palautus.

Jos verovelvollinen harjoittaa Suomessa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hän saa tehdä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan, verolliseen toimintaansa liittyvistä hankinnoista 10 luvussa tarkoitettun vähennyksen 162 §:ssä tarkoitettussa ilmoituksessa.

Oikeus palautukseen ja 2 momentissa tarkoitettuun vähennykseen koskee vain veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää, jos verovelvollinen olisi ollut toiminnastaan verovelvollinen lain yleisten sääntöjen mukaan.

Yhteisiä menettelysäännöksiä

134 §

Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin järjestelmää käyttävän verovelvollisen suorittamiin 133 d tai 133 k §:ssä tarkoitettuihin myynteihin. Sitä ei kuitenkaan sovelleta myynteihin arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitylle oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja.

Erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen 133 d tai 133 k §:ssä tarkoitettuihin myynteihin oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja ja jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ei sovelleta 9 §:n 1 momenttia.

134 a §

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä aloittamisilmoituksen ja 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten antotavasta.

134 b §

Verohallinto ilmoittaa 133 g §:n 1 momentissa ja 133 n §:n 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

134 c §

Veroilmoitus on tehtävä euroina. Jos myynti on tapahtunut muuna valuuttana, veroilmoituksessa on käytettävä verokauden viimeisen päivän vaihtokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia vaihtokursseja

tai, jos kurssuja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän vaihtokursseja.

Verohallinto määrää tarkemmin 133 h ja 133 o §:ssä tarkoitettun veroilmoituksen antotavasta.

134 d §

Verokaudelta tilitettävän veron maksun yhteydessä on viitattava asianomaiseen veroilmoitukseen. Vero maksetaan Verohallinnon määräämälle euromääräiselle pankkitilille.

134 e §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista riittävän yksityiskohdista kirjanpitoa, jotta kulutusjäsenvaltio voi määrittää 133 h ja 133 o §:ssä tarkoitettun veroilmoituksen oikeellisuuden.

Tiedot on pyydettäessä saatettava Verohallinnon käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamisjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallinto määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

Tiedot on säilytettävä kymmenen vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

134 f §

Ellei tässä luvussa toisin säädetä, erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, sovelletaan soveltuvin osin, mitä 13—22 luvussa säädetään verovelvollisesta. Sama koskee verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on toinen jäsenvaltio, siltä osin kuin kysymys on Suomeen suoritettavasta verosta.

134 g §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 13 luvussa säädetään ajallisesta kohdistamisesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

134 h §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluviin liiketoimiin ei sovelleta, mitä 147 §:n 1 momentissa säädetään veron maksamisesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvolinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä palautetaan verovelvolliselle.

134 i §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

134 j §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161, 162 ja 162 a §:ssä sekä 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoituksen sovelletaan, mitä 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään yhteenvetoilmoituksesta.

134 k §

Erityisjärjestelmää käyttävää Yhteisöön sijoittautumatonta verovelvollista ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin.

Erityisjärjestelmää käyttävää kulutusjäsenvaltion sijoittautumatonta verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista.

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 175 §:n 1 momentissa säädetään rekisteröintiä koskevien toimenpiteiden ilmoittamisesta asianosaiselle.

134 l §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 19 luvussa säädetään veron määräämisestä siltä osin kuin kysymys on erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 m §

Verohallinto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän

ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 23 §:ssä ja 24 §:n 1 momentissa säädetään kausivero ilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvolinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 133 i §:n 1 momentissa tai 133 p §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

134 n §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 20 luvussa säädetään ohjauksesta ja ennakkoratkaisusta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 o §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvolinen on ilmoittanut erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista verokaudelta Suomeen tilitettävän veron liian suurena, liikaa maksettu vero maksetaan hänelle hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Vero voidaan palauttaa viimeistään kolmantena kalenterivuotena sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta verovelvollinen on ilmoittanut liikaa veroa, tai verovelvollisen viimeistään tuolloin tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 179, 192,

193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kyse. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

134 p §

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä.

134 q §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 b §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävää verosta.

134 r §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:n 3 momentissa säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h, 133 m, 133 o, 134 a tai 134 e §:ssä säädetyn velvollisuuden.

II OSA

13 luku

Ajallinen kohdistaminen

135 §

Myynnistä ja tavaran yhteisöhankinnasta suoritettava vero, vähennettävä vero ja ilmoitettavat liiketapahtumat kohdistetaan veron tilittämistä ja liiketapahtumien ilmoittamista varten kalenterikuukaudelle sen mukaan kuin tässä luvussa säädetään.

135 a §

Myynnistä suoritettava vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on 15 ja 16 §:n mukaan syntynyt.

136 §

Tilikauden aikana tilikaudelle kuuluva vero saadaan 15 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kohdistaa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana ostajaa on toimitetusta tavarasta tai suoritetusta palvelusta veloitettu. Jos veloitusta ei käytetä, vero saadaan kohdistaa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana myyntihinta tai sen osa on kertynyt.

150 §

Yhteisöön sijoittautumattomalla elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisön alueella liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa, josta hän suorittaa liiketoimia.

156 a §

Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneella elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla on muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta hän suorittaa liiketoimia.

173 a §

Jos ulkomaalaisella ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 2010/24/EU sekä hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010, 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on sellaisen Verohallinnon hyväksymän edustajan nimeäminen, jolla on Suomessa liiketoiminnan kotipaikka. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

188 a §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 23 §:ssä ja 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

209 a §

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää myös 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, jos myyjä luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut Suomessa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on Suomessa.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 209 b—209 g §:ää ei sovelleta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen myyjän Suomessa suorittamaan myyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:n nojalla verovelvollinen ja josta myyjä laatii laskun. Myyjä on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, jos hän luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.

2.

Laki**Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 6 a §:n 1 ja 2 momentti, 7 ja 14 §, 24 §:n 3 momentti, 25 b §:n edellä oleva väliotsikko, 25 b §, 25 c §:n 1 ja 3 momentti sekä 25 d ja 25 e §, sellaisina kuin niistä ovat 6 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 1393/2010, 7 § laissa 888/2009, 24 §:n 3 momentti laissa 586/1997, 25 b §:n edellä oleva väliotsikko, 25 b §, 25 c §:n 1 ja 3 momentti sekä 25 d ja 25 e § laissa 972/2002, seuraavasti:

6 a §

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän liiketoiminnan kotipaikka on maakunnassa.

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne maakunnassa. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajalla on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen

tavarat Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajan liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

7 §

Sovellettaessa arvonlisäverolain 69 h §:ää Ahvenanmaan maakunnan ei katsota olevan Yhteisön ulkopuolella.

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 66 §:ssä säädetään, mainitun lain 69 h §:n 2 momentissa tarkoitetut palvelut on myyty Suomessa myös silloin, kun:

1) myyjän kiinteä toimipaikka, josta palvelu luovutetaan tai, jollei palvelua luovuteta kiinteästä toimipaikasta, myyjän liiketoiminnan kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;

2) ostajana on muu kuin elinkeinonharjoittaja; ja

3) palvelu luovutetaan Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneelle ostajalle tai ostajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on maakunnassa.

14 §

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun tavara myydään Ahvenanmaan maakunnassa matkustajalle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on toisessa valtiossa, ja tavara viedään Ahvenanmaan maakunnasta.

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa säädetään, ei sovelleta silloin, kun osta-

jan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Ahvenanmaan maakunnassa.

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun tavara tai tavararyhmä myydään:

1) Ahvenanmaan maakunnassa henkilölle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on muualla Suomessa, Ruotsissa tai Tanskassa ja tavarat viedään muualle Suomeen, Ruotsiin tai Tanskaan; tai

2) muualla Suomessa henkilölle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Ahvenanmaan maakunnassa ja tavarat viedään maakuntaan.

24 §

Arvonlisäverolain 131 §:n 1 momentin 2 kohtaa ei sovelleta, kun ostajana on elinkeinonharjoittaja, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Ahvenanmaan maakunnassa, jollei myynti liity välittömästi Yhteisön ulkopuolelle vietäviin tavaroihin tai kysymys ole 2 momentissa tarkoitettusta myynnistä.

Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät

25 b §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 d ja 133 k §:ssä säädetään, mainitun lain 12 a luvussa tarkoitettuja erityisjärjestelmiä sovelletaan myös silloin, kun erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen myy radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun tai telepalvelun muulle kuin elinkeinonharjoittajalle ja luovuttaa palvelun ostajalle, joka on sijoittautunut Ahvenanmaan maakuntaan tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on maakunnassa. Tätä ei kuitenkaan sovelleta arvonlisäverolain 133 k §:ssä tarkoitettuun erityisjärjestelmään, kun mainitun lain 133 l §:ssä tarkoitettu tunnistamisjäsenvaltio on Suomi.

Poiketen 1 momentista ja sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 h §:n 4 momentissa, 133 i §:n 2 momentissa, 133 o §:n 5 momentissa ja 133 p §:n 2 momentissa säädetään, erityisjärjestelmää käyttävän ve-

rovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on 1 momentissa tarkoitettun myynnin osalta erikseen annettava arvonlisäverolain 133 h tai 133 o §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja maksettava mainitun lain 133 i tai 133 p §:ssä tarkoitettu vero Suomeen.

Sovellettaessa arvonlisäverolain 133 e §:n 3 momenttia ja 133 l §:n 4 momenttia 1 momentissa tarkoitettuihin tilanteisiin kulutusjäsenvaltion katsotaan olevan Suomi.

25 c §

Arvonlisäverolain 133 d §:ssä tarkoitettun erityisjärjestelmän soveltamisen esteenä ei ole se, että verovelvollinen on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa eikä hän suorita muun Suomen alueella liiketoimia, joista Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tulisi merkitä mainittuun rekisteriin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta arvonlisäverolain 134 k §:n 1 momenttia.

25 d §

Sen estämättä, mitä 25 b §:ssä säädetään, arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettuja erityisjärjestelmiä ei sovelleta 25 b §:n 1 momentissa tarkoitettulle maakuntaan sijoitautuneelle ostajalle myytyihin radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin tai telepalveluihin, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla Suomessa ja tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi.

25 e §

Sen estämättä, mitä 25 b §:n 1 momentissa ja arvonlisäverolain 133 j §:ssä säädetään, erityisjärjestelmää käyttävällä verovelvollisella, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa, on oikeus arvonlisäverolain 10 luvussa tarkoitettuun vähennykseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta Lakiä sovelletaan, kun veron suorittamis-
20 . velvollisuus syntyy lain tultua voimaan.

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 2014

Pääministeri

JYRKI KATAINEN

Liikenne- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 11 §, 71 §:n 6 kohta, 133 r—133 y §, sellaisina kuin niistä ovat, 71 §:n 6 kohta laissa 1767/1995, 133 r ja 133 t § laissa 971/2002, 133 s § laissa 605/2009 ja 529/2010, 133 u § laeissa 331/2005 ja 605/2009 sekä 133 v—133 y § laissa 605/2009,

muutetaan 10 §, 13 a §:n 1 momentti, 26 b §:n 1 momentti, 63 d §:n 1 ja 2 momentti, 63 g §:n 1 kohta, 65 ja 66 §, 69 c §:n 2—4 momentti, 69 g §, 69 h §:n 1 momentti, 69 i §, 69 j §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto, 70 b §, 72 i §:n 2 momentti, 78 a §:n ruotsinkielinen sanamuoto, 89 §:n 2 momentti, 123 §:n 3 momentti, 131 §:n 1 momentti, 12 a luvun otsikko, 133 d—133 h §, 133 i §:n 1 momentti, 133 k—133 q, 134 ja 135 §, 136 §:n 1 momentti, 150 §:n 2 momentti, 156 a §:n 2 momentti, 173 a §:n 1 momentti, 188 a §:n 2 momentti ja 209 a §:n 2 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 10, 65 ja 66 §, 69 c §:n 2—4 momentti, 69 g §, 69 h §:n 1 momentti, 69 i §, 69 j §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto, 133 i §:n 1 momentti ja 136 §:n 1 momentti laissa 886/2009, 13 a §:n 1 momentti ja 133 o § laissa 529/2010, 26 b §:n 1 momentti laissa 1767/1995, 63 d §:n 1 ja 2 momentti laissa 1392/2010, 63 g §:n 1 kohta, 78 a §:n ruotsinkielinen sanamuoto ja 89 §:n 2 momentti laissa 1486/1994, 70 b § laeissa 763/1999 ja 915/2001, 72 i §:n 2 momentti laissa 763/1999, 123 §:n 3 momentti, 150 §:n 2 momentti ja 156 a §:n 2 momentti laissa 1359/2009, 131 §:n 1 momentti laeissa 1486/1994, 940/1999, 686/2010 ja 1202/2011, 12 a luvun otsikko, 133 l, 133 m ja 133 q § laissa 971/2002, 133 d ja 133 e § laeissa 971/2002 ja 886/2009, 133 f—133 h, 133 k ja 133 n § laeissa 971/2002 ja 529/2010, 133 p § ja 188 a §:n 2 momentti laissa 605/2009, 134 §, 173 a §:n 1 momentti sekä 209 a §:n 2 ja 4 momentti laissa 399/2012, sekä

lisätään 133 d §:n edelle uusi väliotsikko, 133 k §:n edelle uusi väliotsikko ja 134 §:n edelle uusi väliotsikko sekä lakiin uusi 134 a—134 r ja 135 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Ulkomaalaisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka kotipaikka on ulkomailla.

Elinkeinonharjoittajan kotipaikalla tarkoitetaan liiketoiminnan kotipaikkaa tai, jollei sellaista ole, paikkaa, jossa hän asuu tai jatkuvasti oleskelee.

11 §

Kiinteällä toimipaikalla tarkoitetaan pysyvää liikepaikkaa, josta liiketoimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan. Rakennus- tai asennustoiminnassa kiinteäksi toimipaikaksi

10 §

Ulkomaalaisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka *liiketoiminnan* kotipaikka on ulkomailla.

(kumotaan)

katsotaan urakointikohde tai useat peräkkäiset urakointikohteet, jotka kestävät yli 9 kuukautta.

13 a §

Verohallinto voi kahden tai useamman elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdeltava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovelvollisuusryhmä*). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

13 a §

Verohallinto voi kahden tai useamman elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdeltava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovelvollisuusryhmä*). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla *liiketoiminnan* kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

26 b §

Tavaraa ei katsota hankitun 26 a §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavaran:

1) Suomessa suoritettavaa, hänelle myytävää tavaraan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan työn jälkeen hänelle siihen jäsenvaltioon, josta tavara alun perin kuljetettiin;

2) väliaikaisesti hänen myymäänsä palvelua varten;

3) väliaikaisesti sellaista tarkoitusta varten, joka oikeuttaisi täysin tullittoman väliaikaisen maahantuontimenettelyn soveltamiseen, jos kyseessä olisi tuonti Yhteisön ulkopuolelta;

4) 63 c §:ssä tarkoitettua myyntiä varten; tai

5) 70, 72 a tai 72 d §:ssä tarkoitetun myynnin toteuttamiseksi.

26 b §

Tavaraa ei katsota hankitun 26 a §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavaran:

1) Suomessa suoritettavaa, hänelle myytävää *tavaran arviointia tai* tavaraan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan työn jälkeen hänelle siihen jäsenvaltioon, josta tavara alun perin kuljetettiin;

2) väliaikaisesti hänen myymäänsä palvelua varten;

3) väliaikaisesti sellaista tarkoitusta varten, joka oikeuttaisi täysin tullittoman väliaikaisen maahantuontimenettelyn soveltamiseen, jos kyseessä olisi tuonti Yhteisön ulkopuolelta;

4) 63 c §:ssä tarkoitettua myyntiä varten; tai

5) 70, 72 a tai 72 d §:ssä tarkoitetun myynnin toteuttamiseksi.

63 d §

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasu-verkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Suomessa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on täällä.

63 d §

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasu-verkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Suomessa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän *liiketoiminnan* kotipaikka on täällä.

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasu-verkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne täällä. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Suomessa, jos ostajalla on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Suomessa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasu-verkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne täällä. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Suomessa, jos ostajalla on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Suomessa, jos ostajan *liiketoiminnan* kotipaikka on täällä.

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitetulla tavalla tavaran kuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

1) ostajana on elinkeinonharjoittaja, jonka kotipaikka ei ole kuljetuksen päättymisvaltiossa eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitetulla tavalla tavaran kuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

1) ostajana on elinkeinonharjoittaja, jonka *liiketoiminnan* kotipaikka ei ole kuljetuksen päättymisvaltiossa eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa;

65 §

Elinkeinonharjoittajalle, joka toimii tässä ominaisuudessaan, luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan ostajan täällä sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan, ellei jäljempänä toisin säädetä. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteään toimipaikkaan, se on myyty Suomessa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

65 §

Elinkeinonharjoittajalle, joka toimii tässä ominaisuudessaan, luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan ostajan täällä sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan, ellei jäljempänä toisin säädetä. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteään toimipaikkaan, se on myyty Suomessa, jos ostajan *liiketoiminnan* kotipaikka on täällä.

66 §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta, ellei jäljempänä toisin säädetä. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, se on myyty Suomessa, jos myyjän kotipaikka on täällä.

66 §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu palvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta, ellei jäljempänä toisin säädetä. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, se on myyty Suomessa, jos myyjän *liiketoiminnan* kotipaikka on täällä.

69 c §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu kuljetusvälineen muu kuin lyhytaikainen vuokrauspalvelu on myyty Suomessa, jos palvelu luovutetaan ostajan täällä olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, ellei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on täällä.

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutetun huvikäyttöön tarkoitetun vesialuksen muu kuin lyhytaikainen vuokrauspalvelu on myyty Suomessa, jos vesialus luovutetaan ostajan käyttöön täällä ja se luovutetaan myyjän täällä sijaitsevasta kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettua huvikäyttöön tarkoitetun vesialuksen muuta kuin lyhytaikaista vuokrauspalvelua ei ole myyty Suomessa, jos tällainen vesialus luovutetaan ostajan käyttöön toisessa valtiossa ja se luovutetaan myyjän tässä valtiossa sijaitsevasta kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

69 g §

Elinkeinonharjoittajalle luovutettu 80 §:ssä tarkoitettu matkatoimistopalvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, on se myyty Suomessa, jos myyjän kotipaikka on täällä.

69 h §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettua immateriaalipalvelua ei ole myyty Suomessa, jos palvelu luovutetaan ostajan Yhteisön ulkopuolella olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, ellei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on Yhteisön ulkopuolella.

69 i §

Mitä 69 h §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettuun radio- ja televisiolähe-

69 c §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu kuljetusvälineen muu kuin lyhytaikainen vuokrauspalvelu on myyty Suomessa, jos ostaja on sijoittautunut tänne tai ostajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on täällä.

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutetun huvikäyttöön tarkoitetun vesialuksen muu kuin lyhytaikainen vuokrauspalvelu on myyty Suomessa, jos vesialus luovutetaan ostajan käyttöön täällä ja se luovutetaan myyjän täällä sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettua huvikäyttöön tarkoitetun vesialuksen muuta kuin lyhytaikaista vuokrauspalvelua ei ole myyty Suomessa, jos tällainen vesialus luovutetaan ostajan käyttöön toisessa valtiossa ja se luovutetaan myyjän tässä valtiossa sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikasta tai kiinteästä toimipaikasta.

69 g §

Elinkeinonharjoittajalle luovutettu 80 §:ssä tarkoitettu matkatoimistopalvelu on myyty Suomessa, jos se luovutetaan täällä sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos tällaista palvelua ei luovuteta kiinteästä toimipaikasta, on se myyty Suomessa, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka on täällä.

69 h §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettua immateriaalipalvelua ei ole myyty Suomessa, jos palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Yhteisön ulkopuolelle tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Yhteisön ulkopuolella.

69 i §

Muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutettu radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu on myyty

tyspalveluun, sähköiseen palveluun sekä telepalveluun.

Edellä 1 momentissa mainittu palvelu on myyty Suomessa myös silloin, kun:

1) myyjän kiinteä toimipaikka, josta palvelu luovutetaan, tai jollei palvelua luovuteta kiinteästä toimipaikasta, myyjän kotipaikka on Yhteisön ulkopuolella;

2) ostajana on muu kuin elinkeinoharjoittaja; ja

3) palvelu luovutetaan ostajan Suomessa olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on Suomessa.

69 j §

Sähköisillä palveluilla tarkoitetaan seuraavia sähköisesti suoritettavia palveluja:

1) verkkosivujen luovuttaminen ja isännöinti (hosting) sekä ohjelmien ja laitteistojen etäylläpito;

2) ohjelmistojen luovuttaminen ja niiden päivitys;

3) kuvien, kirjoitusten ja tietojen luovuttaminen sekä tietokantojen antaminen käyttöön;

4) musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapeliin, sekä poliittisten lähetysten ja tapahtumien ja kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien toimittaminen;

5) etäopetuspalvelujen suorittaminen;

6) 1—5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen kaltaiset palvelut.

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 40 euroa.

Veroa ei suoriteta tavaran tai tavanmukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavaryhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka

Suomessa silloin, kun palvelu luovutetaan ostajalle, joka on sijoittautunut Suomeen tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

69 j §

Sähköisillä palveluilla tarkoitetaan seuraavia sähköisesti suoritettavia palveluja:

1) verkkosivujen luovuttaminen ja isännöinti (hosting) sekä ohjelmien ja laitteistojen etäylläpito;

2) ohjelmistojen luovuttaminen ja niiden päivitys;

3) kuvien, kirjoitusten ja tietojen luovuttaminen sekä tietokantojen antaminen käyttöön;

4) musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapeliin, sekä poliittisten lähetysten ja tapahtumien ja kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien tarjoaminen;

5) etäopetuspalvelujen suorittaminen;

6) 1—5 kohdassa tarkoitettujen palvelujen kaltaiset palvelut.

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 40 euroa.

Veroa ei suoriteta tavaran tai tavanmukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavaryhmän myynnistä henkilölle, jonka koti-

on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vienyt tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarain tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 170 euroa.

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden mynnistä lentokentällä sijaitsevassa, tullikoodeksin 99 artiklassa tarkoitettussa tullivarastossa tai 72 j §:ssä tarkoitettussa varastossa yhteisön ulkopuolelle matkustavalle. Henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa, saadaan verotta myydä kuitenkin vain alkoholijuomia, tupakkavalmisteita, suklaa- ja makeistuotteita, hajusteita, kosmeettisia aineita ja toaletti- ja toaletti- ja toaletti-

paikka tai vakinainen asuinpaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vienyt tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarain tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 170 euroa.

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden mynnistä lentokentällä sijaitsevassa, tullikoodeksin 99 artiklassa tarkoitettussa tullivarastossa tai 72 j §:ssä tarkoitettussa varastossa yhteisön ulkopuolelle matkustavalle. Henkilölle, jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Norjassa, saadaan verotta myydä kuitenkin vain alkoholijuomia, tupakkavalmisteita, suklaa- ja makeistuotteita, hajusteita, kosmeettisia aineita ja toaletti- ja toaletti-

71 §

Veroa ei suoriteta seuraavista myynneistä:

6) tavarain kohdistuvan korjaustyön myynti takuu- tai muun vastaavan sitoumuksen nojalla sitoumuksen antaneelle ulkomaiselle elinkeinonharjoittajalle, joka ei ole Suomessa verovelvollinen;

71 §

Veroa ei suoriteta seuraavista myynneistä:

(6 kohta kumotaan)

72 i §

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös muihin tavaroihin, jos tavarat on tarkoitettu elinkeinonharjoittajalle 70 §:n 1 momentin 7 kohdassa ja 2 momentissa tai 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettuja myyntejä varten taikka matkatavaroina mukaan otettavien tavaroiden myyntiä varten 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettussa paikassa toiseen jäsenvaltioon matkustavalle.

72 i §

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös muihin tavaroihin, jos tavarat on tarkoitettu elinkeinonharjoittajalle 70 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua tavarain myyntiä ilma-alueen varustamista varten, 70 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohdassa sekä 2 momentissa tai 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettuja myyntejä varten taikka matkatavaroina mukaan otettavien tavaroiden myyntiä varten 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettussa paikassa toiseen jäsenvaltioon matkustavalle.

89 §

Muun kuin elinkeinonharjoittajan ollessa maahantuojana tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman veron perusteena on

89 §

Kun maahantuojana on muu kuin elinkeinonharjoittaja tai arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitty oikeushenkilö, tietoväli-

tietovälineen ja atk-erikoisohjelman yhteisarvo.

neen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman veron perusteena on tietovälineen ja atk-erikoisohjelman yhteisarvo.

123 §

Sijoittautumisvaltiolla tarkoitetaan valtiota, jossa elinkeinonharjoittajalla on kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta hän suorittaa liiketoimia.

123 §

Sijoittautumisvaltiolla tarkoitetaan valtiota, jossa elinkeinonharjoittajalla on *liiketoiminnan* kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta hän suorittaa liiketoimia.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena tavarain tai palvelun hankintaan sisältyvä vero, jos hankinta liittyy:

1) toimintaan, josta ei suoriteta veroa 56 ja 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 70, 70 b, 71, 72, 72 a–72 e tai 72 h §:n perusteella;

2) edellä 41 §:ssä tarkoitetun rahoituspalvelun, 44 §:ssä tarkoitetun vakuutuspalvelun tai 59 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen verottomien seteleiden ja kolikkojen myyntiin, jos ostajana on elinkeinonharjoittaja, jolla ei ole kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa yhteisössä tai jos myynti liittyy välittömästi Yhteisön ulkopuolelle vietäväksi tarkoitettuihin tavariin;

3) toimintaan, josta ostaja on verovelvollinen 8 a–8 c §:n perusteella; tai

4) ulkomailla tapahtuvaan myyntiin, joka olisi aiheuttanut verovelvollisuuden tai oikeuttanut 1–3 kohdassa tarkoitettuun palautukseen, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena tavarain tai palvelun hankintaan sisältyvä vero, jos hankinta liittyy:

1) toimintaan, josta ei suoriteta veroa 56 ja 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 70, 70 b, 71, 72, 72 a–72 e tai 72 h §:n perusteella;

2) edellä 41 §:ssä tarkoitetun rahoituspalvelun, 44 §:ssä tarkoitetun vakuutuspalvelun tai 59 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen verottomien seteleiden ja kolikkojen myyntiin, jos ostajana on elinkeinonharjoittaja, jolla ei ole *liiketoiminnan* kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa yhteisössä tai jos myynti liittyy välittömästi Yhteisön ulkopuolelle vietäväksi tarkoitettuihin tavariin;

3) toimintaan, josta ostaja on verovelvollinen 8 a–8 c §:n perusteella; tai

4) ulkomailla tapahtuvaan myyntiin, joka olisi aiheuttanut verovelvollisuuden tai oikeuttanut 1–3 kohdassa tarkoitettuun palautukseen, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa.

12 a luku

Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

133 d §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää tässä luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollis-

12 a luku

Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät

Yhteisöön sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettava erityisjärjestelmä

133 d §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää *tässä pykälässä ja 133 e–133 j §:ssä* tarkoitettua erityisjär-

nen myy sähköisen palvelun muulle kuin elinkeinonharjoittajalle ja luovuttaa palvelun ostajan Yhteisön alueella olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on Yhteisössä.

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei yhteisestä arvonalisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä arvonalisäverodirektiivi, 214 artiklan nojalla muuten kuin tämän erityisjärjestelmän johdosta vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi Yhteisössä.

Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin järjestelmää käyttävän verovelvollisen suorittamiin 1 momentissa tarkoitettuihin myynteihin. Sitä ei kuitenkaan sovelleta myynteihin arvonalisäverovelvollisten rekisteriin merkitylle oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja.

Erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen 1 momentissa tarkoitettuihin myynteihin oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja ja jota ei ole merkitty arvonalisäverovelvollisten rekisteriin, ei sovelleta 9 §:n 1 momenttia.

133 e §

Tunnistamisjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ottaa yhteyttä ilmoittaakseen 133 d §:ssä tarkoitettua toiminnan alkamisesta tämän luvun säännösten mukaisesti.

Kulutusjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa sähköinen palvelu arvonalisäverodirektiivin 58 artiklan mukaan suoritetaan.

jestelmää, jos verovelvollinen myy *radio- ja televisiolähetyspalvelun*, sähköisen palvelun tai *telepalvelun* muulle kuin elinkeinonharjoittajalle, joka on sijoittautunut Yhteisöön tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Yhteisössä.

133 e §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisössä liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei arvonalisäverodirektiivin 214 artiklan nojalla muuten kuin tämän erityisjärjestelmän johdosta vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi Yhteisössä.

Tunnistamisjäsenvaltiona pidetään 133 d §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää sovellettaessa jäsenvaltiota, johon Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ottaa yhteyttä ilmoittaakseen 133 d §:ssä tarkoitettua toiminnan alkamisesta.

Kulutusjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu arvonalisäverodirektiivin 58 artiklan mukaan suoritetaan.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tietojen antotavasta.

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita sähköisiä palveluja;

2) voidaan muuten olettaa hänen verollisen toimintansa päättyneen;

3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä; tai

4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun rekisteriin merkitään myös sellainen Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen, joka on valinnut tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja joka on tämän johdosta rekisteröity asianomaisen jäsenvaltion tunnistamisrekisteriin.

Verohallinto ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti tässä pykälässä tarkoitettusta rekisteröinnistä ja rekis-

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

Verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita *radio- ja televisiolähetyspalveluja*, sähköisiä palveluja tai *telepalveluja*;

2) voidaan muuten olettaa hänen verollisen toimintansa päättyneen;

3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä; tai

4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun rekisteriin merkitään myös sellainen Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen, joka on valinnut tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja joka on tämän johdosta rekisteröity asianomaisen jäsenvaltion tunnistamisrekisteriin.

teristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kulta-kin verokaudelta riippumatta siitä, onko sähköisiä palveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

1) verovelvollisen tunnistamisnumero;
2) eriteltynä jokaista kulutusjäsenvaltiota varten, jossa veroa on suoritettava, verokauden sähköisten palvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron kokonaismäärä ja sovellettava verokanta;

3) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Veroilmoitus on tehtävä euroina. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, veroilmoituksessa on käytettävä verokauden viimeisen päivän vaihtokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia vaihtokursseja tai, jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän vaihtokursseja.

Verohallinto määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettun sähköisen ilmoituksen antotavasta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 i §

Edellä 133 h §:n 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilitettävänä verona 133 h §:n 2 momentin

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kulta-kin verokaudelta riippumatta siitä, onko *radio- ja televisiolähetyspalveluja*, sähköisiä palveluja *tai telepalveluja* myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

1) verovelvollisen tunnistamisnumero;
2) eriteltynä jokaista kulutusjäsenvaltiota varten, jossa veroa on suoritettava, verokauden aikana myytyjen *radio- ja televisiolähetyspalvelujen*, sähköisten palvelujen *ja telepalvelujen* kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron kokonaismäärä *kunkin verokannan osalta* ja sovellettava verokanta;

3) 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 i §

Edellä 133 h §:n 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilitettävänä verona 133 h §:n 2 momentin

3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä. *Maksun yhteydessä on viitattava asianomaiseen veroilmoitukseen. Vero maksetaan Verohallinnon määräämälle euromääräiselle pankkitilille.*

3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Muualle Yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneisiin verovelvollisiin sovellettava erityisjärjestelmä

133 k §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista riittävän yksityiskoh- taista kirjanpitoa, jotta kulutusjäsenvaltio voi määrittää 133 h §:ssä tarkoitettun veroilmoi- tuksen oikeellisuuden.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut tiedot on pyydettyessä saatettava Verohallinnon käytet- täviksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamis- jäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallin- to määrää tarkemmin sähköisten tietojen an- totavasta.

Tiedot on säilytettävä kymmenen vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

133 l §

Ellei tässä luvussa toisin säädetä, erityisjär- jestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, sovelletaan soveltuvin osin, mitä 13—22 luvussa sääde- tään verovelvollisesta. Sama koskee verovel- vollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on toi- nen jäsenvaltio, siltä osin kuin kysymys on Suomeen suoritettavasta verosta.

133 k §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää tässä py- kälässä ja 133 l—133 q §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollinen myy radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun tai telepalvelun muulle kuin elinkei- nonharjoittajalle, joka on sijoittautunut kulu- tusjäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai va- kinainen asuinpaikka on kulutusjäsenvalti- os- sa.

133 l §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomal- la verovelvollisella tarkoitetaan elinkeinon- harjoittajaa, jolla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Yhteisössä, mutta jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa kulutusjäsenvaltiossa.

***Tunnistamisjäsenvaltiona** pidetään 133 k §:ssä tarkoitettua erityisjärjestelmää sovellettaessa jäsenvaltiota, jossa verovel- llisella on liiketoiminnan kotipaikka tai, jos hänen liiketoimintansa kotipaikka ei ole Yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa hänellä on kiin- teä toimipaikka.*

Verovelvollisen, jonka liiketoiminnan koti- paikka ei ole Yhteisössä mutta jolla on useita kiinteitä toimipaikkoja Yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovel- vollinen ilmoittaa käyttävänsä erityisjärjes- telmää. Verovelvollinen on velvollinen nou-

dattamaan tätä päätöstään kyseisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Kulutusjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa radio- ja televisiolähetyspalvelu, sähköinen palvelu tai telepalvelu arvonlisäverodirektiivin 58 artiklan mukaan suoritetaan.

133 m §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 13 luvussa säädetään ajallisesta kohdistamisesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

133 m §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 k §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 n §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 147 §:n 1 momentissa säädetään veron maksamisesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verohallinto palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 n §

Edellä 133 m §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien myyntien osalta 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Yksilökohtaisena tunnistamisnumerona käytetään tunnistetta, joka verovelvolliselle on aikaisemmin annettu verovelvollisuuteen liittyvien velvoitteiden täyttämiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen suljetaan erityisjärjestelmän ulkopuolelle, jos:

1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja;

2) voidaan muuten olettaa hänen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa päättyneen;

3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä; tai

4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, merkitään 133 g §:n 1 momentissa tarkoitettuun tunnistamisrekisteriin Suomessa tapahtuneista erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista myynneistä. Yksilökohtaisena tunnistamisnumerona

käytetään tunnistamisvaltion verovelvolliselle antamaa arvonlisäverotunnistetta.

133 o §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

133 o §

Kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kultakin verokaudelta riippumatta siitä, onko radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja tai telepalveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

1) verovelvollisen tunnistamisnumero;

2) eriteltyinä jokaista kulutusjäsenvaltiota varten, jossa veroa on suoritettava, verokauden aikana myytyjen radio- ja televisiolähetyspalvelujen, sähköisten palvelujen ja telepalvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja sovellettava verokanta;

3) 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Jos verovelvollisella on Suomessa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi muualla Yhteisössä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka, josta palvelut luovutetaan, veroilmoituksessa on lisäksi ilmoitettava kulutusjäsenvaltiotain jaoteltuna erityisjärjestelmän piiriin kuuluvien palvelujen kokonaisarvo kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka, sekä kyseisen kiinteän toimipaikan tunnistamisnumero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 p §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161, 162 ja 162 a §:ssä sekä 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

133 p §

Edellä 133 o §:n 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilitettävänä verona 133 o §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovelletaan, mitä 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään yhteenvetoilmoituksesta.

133 q §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin.

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 175 §:n 1 momentissa säädetään rekisteröintiä koskevien toimenpiteiden ilmoittamisesta asianosaiselle.

133 r §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 19 luvussa säädetään veron määräämisestä siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen voidaan kuitenkin soveltaa, mitä 182 §:ssä säädetään veronkorotuksesta.

133 s §

Verohallinto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksamatta olevasta verosta.

yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä.

133 q §

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen, jolla ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa Suomessa, ei saa tehdä 10 luvussa tarkoitettua vähennystä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaan liittyvistä hankinnoista, jollei 2 momentissa toisin säädetä. Sen sijaan verovelvollisella on, sen estämättä, mitä 122 §:n 1 momentissa säädetään, oikeus saada 122 §:ssä tarkoitettu palautus.

Jos verovelvollinen harjoittaa Suomessa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hän saa tehdä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan, verolliseen toimintaansa liittyvistä hankinnoista 10 luvussa tarkoitettua vähennyksen 162 §:ssä tarkoitettua ilmoituksessa.

Oikeus palautukseen ja 2 momentissa tarkoitettuun vähennykseen koskee vain veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää, jos verovelvollinen olisi ollut toiminnastaan verovelvollinen lain yleisten sääntöjen mukaan.

(kumotaan)

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 133 i §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

133 t §

(kumotaan)

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 20 luvussa säädetään ohjauksesta ja ennakkoratkaisusta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettava verosta.

133 u §

(kumotaan)

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen on ilmoittanut verokaudelta Suomeen tilitettävän veron liian suurena, liikaa maksettu vero maksetaan hänelle hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Vero voidaan palauttaa viimeistään kolmantena kalenterivuotena sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta verovelvollinen on ilmoittanut liikaa veroa, tai verovelvollisen viimeistään tuolloin tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 133 n, 133 v, 179, 192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kyse. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

133 v §

(kumotaan)

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksestä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korko tämän lain 133 n §:n 2 momentissa tarkoitettulle verolle lasketaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta.

133 x §

(kumotaan)

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 a §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

133 y §

(kumotaan)

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:ssä säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h tai 133 k §:ssä säädetyn velvollisuuden.

Yhteisiä menettelysäännöksiä

134 §

Myynnistä ja tavarain yhteisöhankinnasta suoritettava vero, vähennettävä vero ja ilmoitettavat liiketapahtumat kohdistetaan veron tilityksistä ja liiketapahtumien ilmoittamista varten kalenterikuukaudelle sen mukaan kuin tässä luvussa säädetään.

134 §

Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin järjestelmää käyttävän verovelvollisen suorittamiin 133 d tai 133 k §:ssä tarkoitettuihin myynteihin. Sitä ei kuitenkaan sovelleta myynteihin arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitylle oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja.

Erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen 133 d tai 133 k §:ssä tarkoitettuihin myynteihin oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja ja jota ei ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, ei sovelleta 9 §:n 1 momenttia.

134 a §

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä aloittamisilmoituksen ja 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten antotavasta.

134 b §

Verohallinto ilmoittaa 133 g §:n 1 momentissa ja 133 n §:n 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

134 c §

Veroilmoitus on tehtävä euroina. Jos myynti on tapahtunut muuna valuuttana, veroilmoituksessa on käytettävä verokauden viimeisen päivän vaihtokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia vaihtokursseja tai, jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän vaihtokursseja.

Verohallinto määrää tarkemmin 133 h ja 133 o §:ssä tarkoitettun veroilmoituksen antotavasta.

134 d §

Verokaudelta tilitettävän veron maksun yhteydessä on viitattava asianomaiseen veroilmoitukseen. Vero maksetaan Verohallinnon määräämälle euromääräiselle pankkitilille.

134 e §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa, jotta kulutusjäsenvaltio voi määrittää 133 h ja 133 o §:ssä tarkoitettun veroilmoituksen oikeellisuuden.

Tiedot on pyydettäessä saatettava Verohallinnon käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamisjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallinto määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

Tiedot on säilytettävä kymmenen vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

134 f §

Ellei tässä luvussa toisin säädetä, erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, sovelletaan soveltuvin osin, mitä 13—22 luvussa säädetään verovelvollisesta. Sama koskee verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on toinen jäsenvaltio, siltä osin kuin kysymys on Suomeen suoritettavasta verosta.

134 g §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 13 luvussa säädetään ajallisesta kohdistamisesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

134 h §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluviin liiketoimiin ei sovelleta, mitä 147 §:n 1 momentissa säädetään veron maksamisesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä palautetaan verovelvolliselle.

134 i §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

134 j §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161, 162 ja 162 a §:ssä sekä 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovelletaan, mitä 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään yhteenvetoilmoituksesta.

134 k §

Erityisjärjestelmää käyttävää Yhteisöön sijoittautumatonta verovelvollista ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin.

Erityisjärjestelmää käyttävää kulutusjäsenvaltioon sijoittautumatonta verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista.

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 175 §:n 1 momentissa säädetään rekisteröintiä koskevien toimenpiteiden ilmoittamisesta asianosaiselle.

134 l §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 19 luvussa säädetään veron määräämisestä siltä osin kuin kysymys on erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 m §

Verohallinto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 23 §:ssä ja 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 133 i §:n 1 momentissa tai 133 p §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

134 n §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 20 luvussa säädetään ohjauksesta ja ennakkoratkaisusta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 o §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen on ilmoittanut erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista verokaudelta Suomeen tilitettävän veron liian suurena, liikaa maksettu vero maksetaan hänelle hakeuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Vero voidaan palauttaa viimeistään kolmantena kalenterivuotena sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta verovelvollinen on ilmoittanut liikaa veroa, tai verovelvollisen viimeistään tuolloin tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tilikautena pidetään 179, 192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kyse. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

134 p §

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä.

134 q §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 b §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

134 r §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:n 3 momentissa säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h, 133 m, 133 o, 134 a tai 134 e §:ssä säädetyn velvollisuuden.

II OSA

II OSA

13 LUKU

13 LUKU

Ajallinen kohdistaminen**Ajallinen kohdistaminen**

135 §

Myynnistä suoritettava vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on 15 ja 16 §:n mukaan syntynyt.

135 §

Myynnistä ja tavarain yhteisöhankesta suoritettava vero, vähennettävä vero ja ilmoitettavat liiketapahtumat kohdistetaan veron tilittämistä ja liiketapahtumien ilmoittamista varten kalenterikuukaudelle sen mukaan kuin tässä luvussa säädetään.

136 §

Tilikauden aikana tilikaudelle 135 §:n mukaan kuuluva vero saadaan 15 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kohdistaa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana ostajaa on toimitetusta tavarasta tai suoritetusta palvelusta veloitettu. Jos veloitusta ei käytetä, vero saadaan kohdistaa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana myyntihinta tai sen osa on kertynyt.

136 §

Tilikauden aikana tilikaudelle kuuluva vero saadaan 15 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kohdistaa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana ostajaa on toimitetusta tavarasta tai suoritetusta palvelusta veloitettu. Jos veloitusta ei käytetä, vero saadaan kohdistaa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana myyntihinta tai sen osa on kertynyt.

150 §

Yhteisöön sijoittautumattomalla elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisön alueella kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa, josta hän suorittaa liiketoimia.

150 §

Yhteisöön sijoittautumattomalla elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisön alueella liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa, josta hän suorittaa liiketoimia.

156 a §

Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneella elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla on muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta hän suorittaa liiketoimia.

173 a §

Jos ulkomaalaisella ei ole kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 2010/24/EU sekä hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010, 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on sellaisen Verohallinnon hyväksymän edustajan nimeäminen, jolla on Suomessa kotipaikka. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

188 a §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

209 a §

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää myös 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, jos myyjä luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut Suomessa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän kotipaikka on Suomessa.

156 a §

Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneella elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla on muussa jäsenvaltiossa kuin Suomessa *liiketoiminnan* kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta hän suorittaa liiketoimia.

173 a §

Jos ulkomaalaisella ei ole *liiketoiminnan* kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 2010/24/EU sekä hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010, 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on sellaisen Verohallinnon hyväksymän edustajan nimeäminen, jolla on Suomessa *liiketoiminnan* kotipaikka. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

188 a §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 23 §:ssä ja 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

209 a §

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää myös 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, jos myyjä luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut Suomessa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän *liiketoiminnan* kotipaikka on Suomessa.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 209 b–209 g §:ää ei sovelleta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen myyjän Suomessa suorittamaan myyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:n nojalla verovelvollinen ja josta myyjä laatii laskun. Myyjä on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, jos hän luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 209 b—209 g §:ää ei sovelleta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen myyjän Suomessa suorittamaan myyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:n nojalla verovelvollinen ja josta myyjä laatii laskun. Myyjä on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, jos hän luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän *liiketoiminnan* kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.

2.

Laki**Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 6 a §:n 1 ja 2 momentti, 7 ja 14 §, 24 §:n 3 momentti, 25 b §:n edellä oleva väliotsikko, 25 b §, 25 c §:n 1 ja 3 momentti sekä 25 d ja 25 e §, sellaisina kuin niistä ovat 6 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 1393/2010, 7 § laissa 888/2009, 24 §:n 3 momentti laissa 586/1997, 25 b §:n edellä oleva väliotsikko, 25 b §, 25 c §:n 1 ja 3 momentti sekä 25 d ja 25 e § laissa 972/2002, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 a §

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on maakunnassa.

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne maakunnassa. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajalla on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Ahve-

Ehdotus

6 a §

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän *liiketoiminnan* kotipaikka on maakunnassa.

Sähkö, unionin alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne maakunnassa. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajalla on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen

nanmaan maakunnassa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

tavarat Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajan *liiketoiminnan* kotipaikka on täällä.

7 §

Sovellettaessa arvonlisäverolain 69 h ja 69 i §:ää Ahvenanmaan maakunnan ei katsota olevan Yhteisön ulkopuolella.

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 66 §:ssä säädetään, mainitun lain 69 h §:n 2 momentissa ja 69 i §:ssä tarkoitetut palvelut on myyty Suomessa myös silloin, kun:

1) myyjän kiinteä toimipaikka, josta palvelu luovutetaan tai, jollei palvelua luovuteta kiinteästä toimipaikasta, myyjän kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;

2) ostajana on muu kuin elinkeinonharjoittaja; ja

3) palvelu luovutetaan ostajan Ahvenanmaan maakunnassa olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, kun ostajan kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa.

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 66 §:ssä säädetään, mainitun lain 69 i §:ssä tarkoitettuja palveluja ei ole myyty Suomessa silloin, kun:

1) myyjän kiinteä toimipaikka, josta palvelu luovutetaan tai, jollei palvelua luovuteta kiinteästä toimipaikasta, myyjän kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa;

2) ostajana on muu kuin elinkeinonharjoittaja; ja

3) palvelu luovutetaan ostajan toisessa jäsenvaltiossa olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, kun ostajan kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

14 §

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun tavara myydään Ahvenanmaan maakunnassa matkustajalle, jonka kotipaikka on toisessa valtiossa, ja tavara viedään Ahvenanmaan maakunnasta.

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa säädetään, ei sovelleta silloin, kun ostajan kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa.

7 §

Sovellettaessa arvonlisäverolain 69 h §:ää Ahvenanmaan maakunnan ei katsota olevan Yhteisön ulkopuolella.

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 66 §:ssä säädetään, mainitun lain 69 h §:n 2 momentissa tarkoitetut palvelut on myyty Suomessa myös silloin, kun:

1) myyjän kiinteä toimipaikka, josta palvelu luovutetaan tai, jollei palvelua luovuteta kiinteästä toimipaikasta, myyjän *liiketoiminnan* kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;

2) ostajana on muu kuin elinkeinonharjoittaja; ja

3) palvelu luovutetaan Ahvenanmaan maakuntaan sijoittautuneelle ostajalle tai ostajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on maakunnassa.

14 §

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun tavara myydään Ahvenanmaan maakunnassa matkustajalle, jonka kotipaikka *tai vakinainen asuinpaikka* on toisessa valtiossa, ja tavara viedään Ahvenanmaan maakunnasta.

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa säädetään, ei sovelleta silloin, kun ostajan kotipaikka *tai vakinainen asuinpaikka* on Ahvenanmaan maakunnassa.

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun tavara tai tavararyhmä myydään:

1) Ahvenanmaan maakunnassa henkilölle, jonka kotipaikka on muualla Suomessa, Ruotsissa tai Tanskassa ja tavarat viedään muualle Suomeen, Ruotsiin tai Tanskaan; tai

2) muualla Suomessa henkilölle, jonka kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa ja tavarat viedään maakuntaan.

24 §

Arvonlisäverolain 131 §:n 1 momentin 2 kohtaa ei sovelleta, kun ostajana on elinkeinonharjoittaja, jolla on kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Ahvenanmaan maakunnassa, jollei myynti liity välittömästi Yhteisön ulkopuolelle vietäviin tavarihin tai kysymys ole 2 momentissa tarkoitetusta myynnistä.

Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

25 b §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 d §:n 1 momentissa säädetään, mainitun lain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää sovelletaan myös silloin, kun erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen myy sähköisiä palveluja muulle kuin elinkeinonharjoittajalle ja luovuttaa palvelun ostajan Ahvenanmaan maakunnan alueella olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on maakunnassa.

Poiketen 1 momentista ja sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 h §:n 5 momentissa ja 133 i §:n 2 momentissa säädetään, erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on edellä 1 momentissa tarkoite-

Mitä arvonlisäverolain 70 b §:n 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös silloin, kun tavara tai tavararyhmä myydään:

1) Ahvenanmaan maakunnassa henkilölle, jonka kotipaikka *tai vakinainen asuinpaikka* on muualla Suomessa, Ruotsissa tai Tanskassa ja tavarat viedään muualle Suomeen, Ruotsiin tai Tanskaan; tai

2) muualla Suomessa henkilölle, jonka kotipaikka *tai vakinainen asuinpaikka* on Ahvenanmaan maakunnassa ja tavarat viedään maakuntaan.

24 §

Arvonlisäverolain 131 §:n 1 momentin 2 kohtaa ei sovelleta, kun ostajana on elinkeinonharjoittaja, jolla on *liiketoiminnan* kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Ahvenanmaan maakunnassa, jollei myynti liity välittömästi Yhteisön ulkopuolelle vietäviin tavarihin tai kysymys ole 2 momentissa tarkoitetusta myynnistä.

Radio- ja televisiolähetyspalveluja, sähköisiä palveluja sekä telepalveluja koskevat erityisjärjestelmät

25 b §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 d *ja* 133 k §:ssä säädetään, mainitun lain 12 a luvussa *tarkoitettuja* erityisjärjestelmiä sovelletaan myös silloin, kun erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen myy *radio- ja televisiolähetyspalvelun, sähköisen palvelun tai telepalvelun* muulle kuin elinkeinonharjoittajalle ja luovuttaa palvelun *ostajalle, joka on sijoittautunut Ahvenanmaan maakuntaan tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on maakunnassa. Tätä ei kuitenkaan sovelleta arvonlisäverolain 133 k §:ssä tarkoitettuun erityisjärjestelmään, kun mainitun lain 133 l §:ssä tarkoitettu tunnistamisjäsenvaltio on Suomi.*

Poiketen 1 momentista ja sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 h §:n 4 momentissa, 133 i §:n 2 momentissa, 133 o §:n 5 momentissa ja 133 p §:n 2 momentissa säädetään, erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on

tun myynnin osalta erikseen annettava arvonlisäverolain 133 h §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja maksettava mainitun lain 133 i §:ssä tarkoitettu vero Suomeen.

Sovellettaessa arvonlisäverolain 133 e §:n 2 momenttia edellä 1 momentissa tarkoitettuihin tilanteisiin kulutusvaltion katsotaan olevan Suomi.

25 c §

Arvonlisäverolain 12 luvussa tarkoitettun erityisjärjestelmätarkoitettun erityisjärjestelmän soveltamisen esteenä ei ole se, että verovelvollinen on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos verovelvollisen kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa eikä hän suorita muun Suomen alueella liiketoimia, joista Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tulisi merkitä mainittuun rekisteriin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta arvonlisäverolain 133 q §:ää.

25 d §

Sen estämättä, mitä 25 b §:ssä säädetään, arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää ei sovelleta edellä 25 b §:n 1 momentissa tarkoitettulle maakuntaan sijoittautuneelle ostajalle myytyihin sähköisiin palveluihin, jos myyjän kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla Suomessa ja tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi.

25 e §

Sen estämättä, mitä 25 b §:n 1 momentissa ja arvonlisäverolain 133 j §:ssä säädetään, erityisjärjestelmää käytävällä verovelvollisella, jonka kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa, on oikeus ar-

muu jäsenvaltio kuin Suomi, on 1 momentissa tarkoitettun myynnin osalta erikseen annettava arvonlisäverolain 133 h tai 133 o §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja maksettava mainitun lain 133 i tai 133 p §:ssä tarkoitettu vero Suomeen.

Sovellettaessa arvonlisäverolain 133 e §:n 3 momenttia ja 133 l §:n 4 momenttia 1 momentissa tarkoitettuihin tilanteisiin kulutusjäsenvaltion katsotaan olevan Suomi.

25 c §

Arvonlisäverolain 133 d §:ssä tarkoitettun erityisjärjestelmän soveltamisen esteenä ei ole se, että verovelvollinen on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa eikä hän suorita muun Suomen alueella liiketoimia, joista Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tulisi merkitä mainittuun rekisteriin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta arvonlisäverolain 134 k §:n 1 momenttia.

25 d §

Sen estämättä, mitä 25 b §:ssä säädetään, arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettuja erityisjärjestelmiä ei sovelleta 25 b §:n 1 momentissa tarkoitettulle maakuntaan sijoittautuneelle ostajalle myytyihin radio- ja televisiolähetyspalveluihin, sähköisiin palveluihin tai telepalveluihin, jos myyjän liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla Suomessa ja tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi.

25 e §

Sen estämättä, mitä 25 b §:n 1 momentissa ja arvonlisäverolain 133 j §:ssä säädetään, erityisjärjestelmää käytävällä verovelvollisella, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maa-

vonlisäverolain 10 luvussa tarkoitettuun vähennykseen.

kunnassa, on oikeus arvonlisäverolain 10 luvussa tarkoitettuun vähennykseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain tultua voimaan.